

Videoer: Stop folkemordet i Gaza/ Fred Gennem Udvikling, Møde den 11. november 2023 i København

1a. Fejring af Friedrich Schillers fødselsdag, ved Feride Istogu Gillesberg, næstformand, og Schiller Instituttets kor, for at minde os om Schillers ædle menneskesyn som vi har hårdt brug for:

1b. Stop Folkemordet i Gaza, ved Tom Gillesberg, formand
Toms tale begynder 25.28 min. ind i videoen:

Linket til videoen, hvis den ikke er synligt her.

2. Hvad førte til krigen i Gaza, og hvad er exit-strategien? ved gæstetaler Hussein Askary, Schiller Instituttets Sydvestasien koordinator, medforfatter af "Udvid den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika" (på engelsk):

Linket til videoen, hvis den ikke er synligt her.

3. Rusland som mulig mægler mellem Israel og Gaza, ved Jens Jørgen Nielsen, Rusland ekspert:

Ikke korrekturlæst

Nov. 11, 2023 (EIRNS)–KØBENHAVN- Hussein Askary afholdt i dag en timelang, dybdegående præsentation og diskussion på engelsk til et møde i Schiller Instituttet i Danmark i København via Zoom.

Hussein Askary diskuterede vigtige elementer i historien om den nuværende krig fra begyndelsen af 1900-tallet til i dag, herunder det Britiske Imperiums rolle i spillet på begge sider i regionen, og i at fremme ekstremisterne på begge sider. Den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouches rolle og hans forslag til Oasis-planen, der startede i 1975, blev fremhævet, såvel som visionen om, at regionen skal tilslutte sig den Nye Silkevej/Verdenslandbroen.

Diskussionen omfattede Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, og andre medlemmer.

Hussein Askary var gæstetaler ved mødet, som blev indledt med en fejring af Friedrich Schillers fødselsdag med en tale af Feride Gillesberg og musikalske indslag (Dona Nobis Pacem, to kanoner til tekster af Schiller, Ode til glæden). Tom Gillesberg gav en international briefing efterfulgt af Hussein Askary. Mødet sluttede med en tale af Jens Jørgen Nielsen, den danske Rusland/Ukraine-ekspert, om det russiske syn på Israel-Gaza-krigen og Ruslands muligheder for at mægle i en løsning i betragtning af deres tætte relationer til israelerne, palæstinenserne og de andre arabiske nationer.

Følgende sang var også sunget af vores kor under fejring af Friedrich Schillers fødselsdag:

Ceasefire for Israel-Palestine: Eye for an eye only brings blindness – YouTube

Krigens eller fredens årsdag?

Den 20. februar 2023 (EIRNS) – Demonstrationen “Rage Against the War Machine”, søndag den 19. februar ved Lincoln Memorial i Washington, D.C., indvarslede – og er allerede med til at forme – det der tegner til at blive en kritisk uge på den

faretruende kurs mod atomkrig mellem det globale NATO og Rusland og Kina. Etårsdagen for Ruslands Særlige Militære Operation i Ukraine er på fredag den 24. februar, og den russiske præsident Vladimir Putin vil fokusere på denne operation i sin årlige tale om nationens tilstand til den føderale forsamling tirsdag den 21. februar. Velinformerede observatører rapporterer, at den netop afsluttede Sikkerhedskonference i München den 19. februar med sin ensidige besættelse af at optrappe den globale NATO-konfrontation med både Rusland og Kina yderligere har skærpet Putins beslutsomhed med hensyn til at stoppe Vestens erklærede hensigt om at "inddæmme" og splitte Den Russiske Føderation og fjerne Putin fra regeringsmagten.

Mandag den 20. februar skulle Putin efter planen modtage Kinas topdiplomat, statsrådgiver Wang Yi, der netop havde deltaget i Sikkerhedskonferencen i München, med henblik på en omfattende konsultation og koordinering mellem de to strategiske allierede. Kinas præsident Xi Jinping vil til gengæld holde en betydningsfuld politisk tale fredag den 24. februar, med Kinas nye forslag til løsning af krigen i Ukraine. Selv om de nærmere detaljer ikke er blevet offentliggjort, er det sandsynligt, at forslaget vil uddybe de grundlæggende principper, der er skitseret i Kinas Globale Strategiske Initiativ, især behovet for at have en sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til alle parters legitime sikkerhedsinteresser – ikke kun i NATO's stedfortræderkrig mod Rusland i Ukraine, men på verdensplan.

Præsident Xis fredsiniciativ forventes at få bred støtte blandt nationerne i udviklingssektoren – til stor ærgrelse for London og Washington. Financial Times i London citerede i går Amrita Narlikar, præsident og professor ved det tyske "Institute for Global and Area Studies" i Hamborg, for at udtrykke deres bekymring over, at Kina er "meget kløgtig" til at "fremstille sig selv som en del af udviklingslandene... Hvis Kina præsenterede sin vision som en fredsdialog mellem Rusland

og Ukraine og understregede de globale økonomiske omkostninger ved en langvarig krig, ville dette nyde betydelig støtte i store dele af det Globale Syd.” På Sikkerhedskonferencen i München klagede FT over, at udviklingssektoren i det store og hele ikke støttede deres plan om krig mod Rusland: Repræsentanter fra Den tredje Verden udtrykte “langt større bekymring for problemstillinger som inflation, gæld, højere energipriser og fødevarer sikkerhed end for krigen i Ukraine”.

Uanset realiteterne opfører det Globale NATO-apparat sig som om de styrer – og ejer – hele verden, og vil føre den videre ind i en atomar konfrontation med Rusland, om man vil det eller ej. Præsident Joe Biden blev i dag sendt til Kiev for at blive fotograferet udendørs med Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj, med den dramatiske baggrund af non-stop luftangrebssirener, uagtet at der ikke var russiske angreb i gang på det tidspunkt – og Rusland var faktisk blevet varslet forud for Bidens besøg i Kiev. Biden fortalte Zelenskyj, at der var yderligere 500 millioner dollars i militær bistand på vej, og at USA ville fortsætte med at levere våben “så længe det kræves”.

Næste stop bliver Polen tirsdag og onsdag, hvor Biden mødes med præsident Duda, som vil opfordre USA, Storbritannien og Frankrig til at tilbyde Ukraine bilaterale sikkerhedsaftaler, der funktionelt svarer til at gøre landet til et NATO-medlem – en klar strategisk provokation over for Rusland.

Det Globale NATO er planmæssigt på vej med denne provokation. Som Politico skrev i går: “Det Hvide Hus har ifølge flere embedsmænd også bedt Zelenskyjs hold om at forberede sig på offensiven nu, mens våben og hjælp fra Washington og Europa strømmer frit, af frygt for at opbakningen fra Ukraines europæiske naboer kan være begrænset.” De er desuden bekymrede for, at modstanden mod krigen i USA ligeledes vokser, og at tiden ikke er på deres side.

De har ret.

Dette er den strategiske dynamik, inden for hvilken man bør placere demonstrationen mod krigen den 19. februar i Washington, hvor det lykkedes at samle forskellige grupper fra "venstre" og "højre" side af det politiske spektrum, som blev enige om at sætte deres andre uoverensstemmelser til side for at gå sammen om den mest presserende opgave af alle, nemlig at forhindre en atomkrig.

Helga Zepp-LaRouche karakteriserede i dag dette møde som en stor sejr, et principielt bevis på, at "mennesker kan arbejde sammen, hvis de har en god plan", som påvist af Schiller. Denne udvikling skete ikke et minut for tidligt, forklarede hun, og tilføjede at den nu skal følges op af en organiseringsindsats i hele landet og på verdensplan for både at oplyse befolkningen om årsagen til den Globale NATO-krigsindsats og frem for alt redegøre for de politiske løsninger, som Lyndon LaRouche ene og alene har udarbejdet i løbet af det sidste halve århundrede.

Med henblik herpå har Schiller Instituttet organiseret to arrangementer i denne uge. Tirsdag kl. 12.00 EST (kl. 18 dansk tid) vil der være en Zoom-konference med titlen "Syriens sanktioner må ophæves!" i kølvandet på jordskælvet. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230221)

Og torsdag kl. 13.00 EST (kl. 19 dansk tid) vil der blive afholdt endnu en Zoom-konference, denne gang om: "Investigate Nord Stream Revelations: Stop Nuclear World War III!" (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230223)

Den følgende lørdag, den 25. februar, vil der være anti-krigsdemonstrationer i Berlin og i op til 100 andre byer i Tyskland og i hele Europa.

Zepp-LaRouche kommenterede i dag, at demonstrationen i Washington den 19. februar var "en meget lovende udvikling,

men vi bør på ingen måde være selvtilfredse. For selv om de Globale NATO-styrker i stigende grad ikke bliver så globale, isolerer de sig i stigende grad, når det store flertal af verdens befolkning går i en helt anden retning, hvilket ikke har tendens til at berolige dem... Så derfor skal vores mobilisering med det åbne brev til paven absolut intensiveres.”

Zepp-LaRouche konkluderede: “Vores indsats for at få indført en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur bør være et vedvarende emne for alle interventioner. Uanset formen, det være sig om en gruppe af nationer stiller et sådant forslag om en sådan konference, eller om en gruppe af universiteter eksempelvis sponsorerer ideen. Men vi har brug for en diskussion om, hvordan verdensordenen skal udformes, efter at vi har stoppet krigsfarens, for det er ikke godt nok blot at være imod krigen. Det store spørgsmål er: Hvordan kan vi som menneskelig art udstyre os selv med en orden, der giver mulighed for samarbejde og sameksistens mellem alle nationer på denne planet til gavn for alle?”

Et gennembrud i amerikansk tankegang: “Houston, vi har en løsning!”

Den 19. februar 2023 (EIRNS) – Denne uge markerer en vending i verdenssituationen, hvor folk i de “fangne transatlantiske nationer” bevæger sig for at afvise den tåbelige march mod atomar ødelæggelse. Har menneskeheden brug for krig? Menneskeheden har hverken brug for eller råd til krig. Krige er blevet sværere at vinde, selv om de er blevet lettere at

føre. Nu er krigens umenneskelighed i det større perspektiv blevet den daglige oplevelse af umenneskelighed i det mindre perspektiv i form af masseskyderier, mord og selvmord i USA, herunder nedskydningen af en katolsk biskop i Los Angeles i går.

Det våben vi må anvende er ikke krig eller vold, men sandheden, som kan "jage løgnens ondskab ud sindet". Og vi skal bruge det uafsladeligt. I denne uge har Schiller Instituttet iværksat en række "eksperimenter med sandheden", en kombination af symposier, publikationer og gadeorganisering, hvorved først tusinder og siden titusinder inddrages i en folkeoplysende masseuddannelse på det højeste mulige niveau, under de for nogle måske mest usandsynlige omstændigheder.

Et eksempel: I Washington, D.C., ved afslutningen af søndagens "Rage Against the War Machine"-møde, blev en samtale mellem en arrangør fra Schiller Instituttet og en tilsyneladende mangeårig modstander af LaRouche vendt på hovedet via en diskussion om, hvorfor Gottfried Leibniz, og ikke den tidlige Karl Marx, var kilden til den revolution i videnskaben om fysisk økonomi, som var det rette grundlag for at fremme menneskehedens udvikling. "Modstanderen" havde netop skrevet en bog indeholdende en diskussion om Leibniz og hans Theodicy, som organisatoren, uden at vide det, havde bragt på bane over for ham et øjeblik forinden. "Ingen har nogensinde diskuteret Leibniz i denne økonomiske kontekst med mig før". Ved at fastslå denne uerkendte betydning af Leibniz, som også var den vigtigste filosofiske indflydelse på Den amerikanske Frihedskrig, blev de tilsyneladende "forskelle" med LaRouche, der "går næsten fem årtier tilbage", pludselig omsat til en helt ny sammenhæng.

Denne "coincidentia oppositorum" – "sammenfald af modsætninger", som blev løst på et højere plan – var det optimistiske syn og ønske hos de fleste af deltagerne blandt de over 3.500 mennesker, der deltog i søndagens demonstration.

Den nationale, alders- og generationsoverskridende og politisk mangfoldige begivenhed var enestående. Ingen havde deltaget i noget lignende før. Det begejstrede og opløftede flere af talerne ved demonstrationen. Selve arrangementets særlige karakter neutraliserede de skrøbelige forsøg på at forstyrre, gav mange af talernes indhold en følelse af ikke blot lettelse og begejstring, men også af "noget bedre", som forsamlingen både bebudede og repræsenterede. Der er et nyt potentielt reservoir af god vilje og solidaritet blandt amerikanerne, hvis vi ønsker det, med resten af verden.

Blandt de festlige bannere, som blev fremvist under hele livestreamingen af demonstrationen, var der et banner med et verdenskort. Det proklamerede: "Peace Through Development-Schiller Institute" med illustrationer af World Land-Bridge, North American Water And Power Alliance Project (NAWAPA), Transaqua Project for Africa osv. Et andet banner proklamerede: "Join the Chorus for Peace-Dona Nobis Pacem" med billeder af pave Frans og Brasiliens præsident Lula. Et tredje viste billeder af lederne af BRICS-landene, herunder Vladimir Putin og Xi Jinping, med overskriften: "Helga Zepp-LaRouche siger: For at stoppe 3. verdenskrig må USA tilslutte sig det nye paradigme-Schiller Instituttet." Under livestreamet var det sidste banner særligt fremtrædende i baggrunden bag hver taler, og alle tre bannere blev fremvist under hele forløbet.

"Dona Nobis Pacem", som blev sunget af omkring 30 medlemmer af den 70-personer store Schiller-delegation, gav genlyd, da omkring 700 mennesker marcherede fra Lincoln Memorial til Det Hvide Hus. Dette var overraskende nyttigt til at afværge i hvert fald et delvist organiseret forsøg på at forstyrre. Da andre demonstranter hørte sangen, kommenterede de til de øvrige, herunder medlemmer af Schiller Instituttet: "Det er præcis, hvad vi skal gøre". Skab et glædeligt postyr, ja, men med et optimistisk indhold og i bel canto-form. Så giver det genlyd og udstråler derfor den optimisme, uden hvilken det ikke er tænkeligt, endsige muligt at stoppe krigen.

Selve tanken om at de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på ideer fra Nikolaus af Cusa fra det 15. århundrede, bliver grundlaget for en folkelig massebevægelse for social forandring, er så dristig og så indlysende rigtig, at den kan og vil kunne fungere.

NATO's terrorbombning af Nord Stream imod Tyskland og Rusland; opretholdelsen af dødbringende "Caesar-sanktioner" mod syriske børn og familier, der går så vidt som til at bruge de nylige jordskælv som våben mod dem; den ufølsomme indrømmelse fra flere fejlagtige ledere om, at "vi aldrig har haft til hensigt at forhandle fred med Rusland, selv om vi fortalte både russerne og offentligheden det modsatte"; og den bevidste affolkning af Ukraine ved fortsat britisk/amerikansk støtte til en krig, som de ikke kan vinde, hvilket gør dem til en militær stedfortræder i en total finansiel krig mod Bælte- og Vej-Initiativet og den nye globale udviklings-, sundheds- og sikkerhedsarkitektur, der er ved at blive omfavnet i Sydamerika, Afrika og Asien i en genopstået "Bandung-ånd" – alt dette afslører, at de nuværende regeringer i alle de transatlantiske nationer, hver og en, er "blevet kontrolleret på vægten og fundet utilstrækkelige". Det råber på det nye lederskab, der dukkede op som en spirende kim ved søndagens Lincoln Memorial-møde.

I denne uge, startende med gårsdagens Washington-møde; tirsdagens (21. februar) Schiller-symposium: "Syriens sanktioner må ophæves!"; torsdagens (23. februar) "Undersøg Nord Stream afsløringerne": Stop Nuclear World War Three!" og lørdagens kulminerende serie af verdensomspændende demonstrationer, herunder måske op til 200 demonstrationer i de næste dage alene i Tyskland, udgør samlet set et forslag til en måde at ændre hele den nuværende banale "aktivistiske politik".

Vi kan sige farvel, hvis vi vælger det, til den mediedrevne "mangel på identitets"-politik, til venstre-højre-stilstand,

til FBI's orkestrerede "vold er din ven"-ungdomsstunts. Den tidligere præsidentkandidat Tulsi Gabbards skarpe karakteristik af realiteten af atomkrig og Helga Zepp-LaRouches overraskende præsentation på skærmen i slutningen af atomvåbeneksperten Steve Starrs skarpe videopræsentation viste både situationens alvor samt de omhyggelige foranstaltninger for at komme væk fra ragnarok. "Der kan være noget, der er for sent", formanede Martin Luther King Amerika. Måske vil tiden i denne uge begynde at ændre sig, når vi nu skynder os at bevæge det moralske univers i retning af retfærdighed.

Kampvogne, kampfly, langtrækkende missiler til Ukraine; bliver atomvåben det næste?

Den 9. februar 2023 (EIRNS) – Efter at have optrådt i London, tog Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj i går sit gadecircus til Paris og derefter Bruxelles til topmøder med EU, hvor han krævede, at disse nationer forsyner Kiev med "artillerikanoner, ammunition, moderne kampvogne, langdistancemissiler og moderne kampfly". Det er sandsynligt, at EU-landene straks kommer til at følge London i takt, og levere alt det som Zelenskyj kræver – og mere til.

Snart vil disse våben blive brugt til at iværksætte angreb dybt ind på russisk territorium, herunder Krim – hvis Londons manuskript fortsat følges. Inden længe vil der blive iværksat Global NATO-aktioner mod Kina, hvilket vil åbne en anden front i deres krig, som NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg

gjorde det klart under sit besøg i USA, da han udtalte: "Sikkerhed er global. Det der sker i Asien har betydning for Europa, og det der sker i Europa har betydning for Asien og naturligvis også for Nordamerika."

Der går ikke en dag, hvor Rusland undlader at advare om konsekvenserne af disse uforsvarlige handlinger og ofte indleder dem med et råd: "Fortæl ikke, at vi ikke har advaret jer". I dag var det den russiske ambassade i London, der advarede om "den blodige høst", som den kommende fase af optrapning vil medføre, samt de militære politiske konsekvenser, der følger heraf for det europæiske kontinent og hele verden". I dag udsendte det russiske udenrigsministerium også en erklæring, hvori det understreges, at USA i praksis har indledt en total, hybridkrig mod Rusland, "som udgør en reel fare for et direkte militært sammenstød mellem to atommagter".

Snart vil vi ønske, at vi havde reageret tidligere for at stoppe denne vanvittige spiral ind i en atomkrig; at vi havde taget imod pavens opfordring til en forhandlingsløsning; at vi havde støttet den brasilianske præsident Lulas tilbud om at danne en "fredsklub"; – og frem for alt, at vi havde lyttet til Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches advarsler, løsninger og forstandige ord.

De ord, som Lyndon LaRouche nedfældede for næsten 46 år siden i en artikel, der blev offentliggjort den 1. august 1977 i Campaigner Magazine under titlen: "Jürgen Ponto Victim of Carter Assassination", giver os i dag et klokkeklart signal. Vi er i stand til at formidle dem til jer igen i dag takket være LaRouche Legacy Foundation's bestræbelser på at opspore, arkivere og gøre hele LaRouches værk tilgængeligt for offentligheden verden over. LaRouche skrev fra Wiesbaden i Tyskland dagen efter, at Dresdner Banks Jürgen Ponto var blevet myrdet af den såkaldte "Baader-Meinhof"-bande, og forklarede forbindelsen mellem dette mord og faren for atomkrig og afsluttede sin hasterapport fra 1977 med et afsnit

med overskriften "Kæmp for fred":

" Hav ingen illusioner. Når mennesker vælger krig, enten ved at vælge eller ved at undlade at handle for at forhindre den, kan de ikke bestemme, hvilken vej krigen vil udvikle sig. Hvis krigen bryder ud, vil den blive udkæmpet for at vinde for enhver pris. I krig er den grundlæggende fare den, at man taber krigen. Der vil ikke blive nogen konventionel krig i Europa, ingen taktisk-atomar forstærket form for konventionel krigsførelse, indtil USA er blevet tilintetgjort som nation, og slagmarkerne i Centraleuropa først er blevet forberedt til angreb ved at klargøre disse områder med maksimal mætning med atomare, bakteriologiske og kemiske krigsførende "artilleri"-kapaciteter. Den, der ikke vil føre krig på denne måde og på disse betingelser fra begyndelsen, er derfor sikker på at tabe krigen. Det er følgelig, hvad krig ville være, og intet andet.

"For at kæmpe for fred, for at undgå krig, må de politiske og militære ledere først kigge ind i Helvedes radioaktive indre. Når de først har set krigens helvede, som den nødvendigvis vil blive ført, skal de forestille sig selv midt i denne krig og tænke tilbage på dengang, hvor de kunne have forhindret den. Lad dem fokusere denne forudseende lidenskab af bitter beklagelse på det nuværende øjeblik, og lad dem handle for at forhindre krig med den samme skånselsløse, grumme beslutsomhed, hvormed krigen skulle udkæmpes ...

" Indfang Jürgen Pontos zombie-mordere med alle midler. Men at pågribe disse stakkels, fornedrede stakler løser ikke rigtig problemet. Vil man tillade, at nationernes ledere bliver nedskudt, og blot arrestere de ynkelige redskaber, som de egentlige mordere udnytter? En nation, der tillader en sådan skueproces, har mistet sin sjæl, sine kvalifikationer til at overleve. Se derefter på almindelige arbejdende menneskers og andre europæeres ansigter, som jeg iagttager disse ansigter. Betragt ansigterne på mine amerikanske medborgere, som jeg ser dem foran mig nu. Se disse ansigter, disse tillidsfulde ansigter, der er blevet udslettet af det radioaktive helvede.

De af os, der i en eller anden egenskab er ledere af OECD-landene, har først og fremmest et moralsk ansvar for at imødekomme den tillid, som de almindelige europæere og amerikanere har vist os. Vi bærer som vores moralske ansvar det håb, som alle generationer før os har haft, nutidens bekymring og fremtidens muligheder. Hvis vi ikke kan agere rettidigt over for Jürgen Pontos virkelige mordere under disse omstændigheder, er vores kultur ikke egnet til at overleve – og den vil ikke overleve!”

Foto: Ave Calvar Martinez, Pexels, CC0

Ikke tilfredse med at stå over for en endegyldig krig for menneskeheden, tilskynder angloamerikanske galninge til krig mod Kina. LaRouche-bevægelsen ved hvad der skal gøres

Den 29. jan. 2023 (EIRNS) – Kravet fra general ved luftvåbenet Michael Minihan om, at hans underordnede skal indberette deres forberedelser til krig mod Kina, baseret på hans prognose om, at USA i 2025 vil være i en militær konflikt mod denne nation, var slemt nok. At formanden for Repræsentanternes Hus' udenrigsudvalg, Michael McCaul (R-TX), svarede: “Jeg håber også, at han tager fejl. Jeg tror dog han har ret, desværre”, er endnu værre.

RAND Corporation, som i 2019 offentliggjorde en rapport, "Extending Russia: Competing from Advantageous Ground", der lyder som en drejebog for de provokationer og konflikter, som er fulgt efter, har udgivet en ny rapport, "Avoiding a Long War: U.S. Policy and the Trajectory of the Russia-Ukraine Conflict", der vurderer, at en forlænget konflikt i Ukraine ikke ville gavne USA: "USA's interesser ville være bedst tjent med at undgå en langvarig konflikt. Omkostningerne og risiciene ved en langvarig krig i Ukraine er betydelige og opvejer de mulige fordele af en sådan udvikling for USA."

Selvfølgelig ville en atomkrig være slemt, men forestil dig, hvad der kan ske, hvis vi ikke er i stand til at angribe Kina! "Ud over de potentielle russiske gevinster og de økonomiske konsekvenser for Ukraine, Europa og verden, vil en langvarig krig også have konsekvenser for USA's udenrigspolitik", står der i RAND-rapporten. "USA's evne til at fokusere på sine andre globale prioriteter – især konkurrencen med Kina – vil forblive begrænset, så længe krigen optager højtstående politikeres tid og amerikanske militære ressourcer."

"En længere krig, der medfører en øget afhængighed for Rusland, kunne give Kina fordele i konkurrencen med USA," frygter de.

Når Rusland i det væsentlige dristes til at reagere kraftfuldt, opfordres der fortsat til at sende stadig flere våben til Ukraine: ATACMS-missiler med en rækkevidde på 300 km, F-16 jetfly og meget andet. Eftersom Rusland ikke har brugt et atomvåben endnu, vil de sandsynligvis aldrig gøre det, "ræsonnerer" fortalernes for en krig, der kan afslutte civilisationen.

Japan, som har opgivet sin potentielle historiske rolle som bro mellem Øst og Vest til fordel for at slutte sig til pro-krigsfraktionen, efter at have fået besked fra Rusland på at glemme alt om at fremme forhandlingerne med henblik på en formel afslutning af Anden Verdenskrig, har nu modtaget den

besked, at Rusland ikke agter at koordinere om at tillade japansk fiskeri i nærheden af de omstridte Kuriløer.

I Tyskland er en mand blevet dømt for at have ytret sine synspunkter om konflikten. I USA har Matt Taibbi afsløret, hvordan "Hamilton 68 dashboard", med den tidligere FBI-agent Clint Watts som hovedperson, simpelthen løj om russiske forbindelser som et middel til at få Twitter til at degradere eller bandlyse konti. Twitter-ansatte selv betragtede listerne over formodede russiske agenter som "bullshit", men næsten alle etablerede nyhedsbureauer betragtede "Hamilton 68" som en værdifuld kilde til oplysninger om desinformation. De var naturligvis i virkeligheden selv en kilde til desinformation, der blev brugt til at lukke diskussionen ned ved at stemple intellektuelle modstandere som agenter for en ondsindet magt.

Der er modstand mod dette vanvid. Brasilien har fastholdt sin neutralitet og har afvist at sende ammunition til Ukraine eller til Tyskland af frygt for, at den ville havne i Ukraine. Ungarns premierminister og Kroatiens og Schweiz' præsidenter har hver især klart afvist den våben- og sanktionspolitik, der udgår fra NATO. Den 19. februar vil en vigtig begivenhed i Washington D.C. samle ledere med forskellige baggrunde for at sende et budskab mod krigen.

Det er nyttigt, at den tidligere præsident Trump offentligt har vurderet, med rette, at "vi er på randen af 3. verdenskrig", men han har ikke haft held til at identificere, og bestemt ikke haft held til at formulere hvorfor.

Det har LaRouche-bevægelsen!

"Vi er helt klart nået til en skillevej i menneskehedens historie, hvor vi enten tilintetgør os selv i en global atomkrig, eller også indser vi vores potentiale som den eneste kendte kreative art i universet, indtil videre, og derfor finder en løsning, der overvinder de nuværende konflikter ved at etablere et højere niveau af fornuft", fremgår det af

Schiller Instituttets invitation til konferencen den 4. februar. "Derfor bør man støtte pave Frans' tilbud om at stille Vatikanet til rådighed som mødested for øjeblikkelige, ubetingede fredsforhandlinger mellem Rusland og Ukraine.

"Det er på høje tid, at vi bringer den politiske, økonomiske og sociale orden på Jorden i samhørighed med universets faktiske fysiske love, hvilket også vil afføde en grænseløs optimisme omkring den kreative lovmæssighed, der ligger til grund for skabelsen." (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230204)

Foto: Pixabay CC0

Helga Zepp-LaRouches tale til mexicanske journalister, 13. december 2022

Den 13. december 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, holdt en halv times tale til sammenslutningen af mexicanske journalister med titlen "Peace Means Respect for the Rights of Others To Develop" ("La paz significa el respeto al derecho ajeno al desarrollo").

Helga Zepp-LaRouche: Goddag. Kære Celeste Sáenz de Miera og kære sammenslutning af journalister i Mexico:

Jeg er meget glad for at tale til jer i dag, den 13. december, og jeg takker jer endnu en gang for, at I har tildelt mig prisen for "ytringsfrihed". Det betyder meget i disse dage, for ytringsfriheden er under angreb. Faktisk forsøger mange

lande, hvis man ser sig omkring i verden, at kontrollere det de betegner som "fortællingen". For at give et enkelt eksempel har EU, Europa-Kommissionen, netop udsendt retningslinjer til lærere i skolerne, hvori de instruerer dem i, at de skal "afvise" falske nyheder for eleverne, hvilket betyder, at de skal korrigere det, som de betragter som forkerte fortællinger, falske nyheder, men de skal indgyde eleverne den sande fremstilling.

Dette er et utroligt angreb på børns evne til at lære at tænke og have en dømmekraft til at skelne mellem rigtigt og forkert. Det er blot et af de mange eksempler, hvor man ser, at de forskellige institutioner, efterretningstjenester og andre forsøger at kontrollere informationen fra de sociale medier.

Så ytringsfriheden er genstand for utrolige angreb. Det kan naturligvis ikke adskilles fra det faktum, at vi formentlig befinder os i det farligste øjeblik i verdenshistorien. Det siger jeg, fordi vi står på randen af en potentiel tredje verdenskrig, som ville indebære en atomkrig. Hvis det nogensinde skulle komme til en så forfærdelig begivenhed, ville det betyde civilisationens endeligt, for hvis man gennemfører en global atomkrig, skønner forskerne, at der vil følge en global atomvinter på omkring 10 år. I den periode vil stort set alle, der ikke er døde i de første timer, dø af sult i de efterfølgende år.

Det er meget tæt på. Vi er naturligvis også meget tæt på, i den mere optimistiske variant, en helt ny økonomisk verdensorden.

Men lad mig først bruge et par sætninger på at beskrive faren. Grunden til at vi befinder os i en sådan fare, er ikke på grund af Ukraine: Ukraine er kun en brik. Det virkelige problem er, at kræfterne i det nuværende transatlantiske finanssystem ønsker at bevare kontrollen, og de er naturligvis ekstremt udfordret af Kinas økonomiske fremgang, og de forsøger at inddæmme Rusland, inddæmme Kina. Og det har stået

på siden Sovjetunionens afslutning, hvor man havde et meget håbefuldt øjeblik – vi kaldte det dengang for “civilisationens stjernestund” [Sternstunde der Menschheit], for når Sovjetunionen brød sammen, ville der have været mulighed for at etablere en international fredsorden, hvilket ville have ændret hele verdensdynamikken. Men som vi nu ved, besluttede de anglo-amerikanske kræfter at forsøge at indføre en unipolær verden og brød deres løfter til Gorbatsjov om, at NATO ikke ville “bevæge sig en tomme” mod øst. Der skete i stedet fem NATO-udvidelser, og med kuppet i 2014 i Ukraine blev den nuværende optrapning i realiteten sat i gang. Det er ikke engang tilladt at diskutere, at der var en forhistorie før krigsudbruddet den 24. februar i år.

Men nu er der sket noget utroligt, og det er, at Tysklands tidligere kansler, Angela Merkel, har givet to utrolige interviews, det ene til Der Spiegel og det andet til ugebladet Die Zeit, hvor hun indrømmede, at hun i virkeligheden aldrig – og naturligvis også Frankrig – aldrig havde haft til hensigt at følge Minsk-aftalen til dørs, og på den måde bekræftede hun det, som den tidligere ukrainske præsident Petro Porosjenko havde nævnt for blot en uge eller to siden, nemlig at de aldrig havde haft til hensigt at gennemføre Minsk-aftalen, og blot brugte perioden til at opbygge det ukrainske militær til NATO-standard. Det var i bund og grund det, som Merkel bekræftede.

Det er utroligt. Jeg synes, det er meget alvorligt, for det betyder, at hvad kan man i grunden tro på, hvis en vestlig politiker siger noget – og som bekendt skulle Tyskland og Frankrig være garanter for Minsk-aftalen, og vi har altid kritiseret, at de ikke ydede noget for at håndhæve den. Men nu viser det sig, at det hele var et skuespil.

Ruslands præsident Putin har naturligvis sagt, at han nu føler, at det var en fejl fra Ruslands side ikke at have grebet militært ind i Donbass allerede i 2014, og der var hardlinere på det tidspunkt, som grundlæggende havde presset

på for at få ham til at gøre det. Og Putin havde indstillet sig på forhandlinger og troede på Tysklands og Frankrigs løfter om, at der ville blive en Minsk-aftale.

Jeg synes, det er virkelig utroligt, og det betyder simpelthen, at alle angrebene på de mennesker der sagde, at Ukraine-historien er mere kompliceret, og at det ikke kun er Putin, der er den onde, de [disse mennesker-red.] er grundlæggende retfærdiggjorte nu, og jeg synes, at dette bør diskuteres på passende vis i de internationale medier.

Denne situation er fortsat ekstremt farlig, fordi man har nogle fjolledede mennesker i officielle militære positioner, som for nylig har haft en relativt afslappet snak om brugen af atomvåben. De forskellige russiske embedsmænd har nu sagt, at man er nødt til at genoverveje hele Ruslands doktrin, at Rusland kun vil bruge atomvåben, hvis den russiske stats eksistens er på spil, for i mellemtiden har USA flyttet en masse taktiske atomvåben ind i Europa – mange af dem i Tyskland – og det tager kun få minutter for strategiske bombefly at bære disse atomvåben ind på russisk territorium, og derfor befinder vi os igen i en situation, som den, der eksisterede i begyndelsen af 80'erne med krisen med mellemdistancemissiler, Pershing 2 og SS-20. Dengang var der hundredtusinder af mennesker på gaderne, som advarede om, at Tredje Verdenskrig var meget tæt på.

Nu er disse mennesker ikke på gaden, og det er et meget stort problem. Man kan i øvrigt også sammenligne situationen med Cuba-krisen, for disse atomvåben er kun få minutter fra Ruslands territorium, og forestil jer bare, hvad USA ville sige, hvis russerne eller kineserne havde atomvåben langs den mexicansk-amerikanske grænse.

Så fordi vi befinder os i denne utroligt farlige situation, som i øvrigt er forårsaget af, at den transatlantiske verdens finansielle system er ved at gå i opløsning, hvilket man kan se på hyperinflationen og centralbankernes absolutte paradoks:

Hvis de ikke gør noget og fortsætter den kvantitative lempelse, vil hyperinflationen eskalere; hvis de forsøger at bekæmpe inflationen med kvantitativ stramning, truer de med mange gældsatte virksomheders sammenbrud og kapitalflugt ud af de nyindustrielle markeder. Så de vakler frem og tilbage, men der foreligger ingen løsning inden for systemet.

Det er derfor, at jeg allerede for et stykke tid siden har foreslået, at vi absolut må tage fat på dette problem på en grundlæggende måde, og jeg foreslog en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til sikkerhedsinteressen for hvert enkelt land på planeten, fordi ellers, hvis man undlader at gøre dette, virker det ikke. Det historiske referencepunkt er naturligvis den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Efter Trediveårskrigen, som var højdepunktet i den krig, indså folk, at hvis de fortsatte, ville der ikke være nogen tilbage til at nyde sejren, alle ville være døde, og det er en situation, der kan sammenlignes med i dag.

Så den Westfalske Fred var ekstremt vigtig, fordi den fastlagde flere absolut vigtige principper, som var begyndelsen på folkenes internationale folkeret.

Det første princip, som de nåede frem til, var, at man for fredens skyld skal tage hensyn til den andens interesser. Jeg tror ikke, at jeg fortæller jer noget nyt, for det var det princip, som også en af Mexicos største præsidenter, Benito Juárez, eftertrykkeligt erklærede, da han sagde, at fred betyder respekt for den andens interesser, både i forhold til andre individer og også i henseende til andre nationer. Det er et meget vigtigt princip, for når man tager hensyn til den andens interesser, er det muligt at skabe en fredsorden. Det var den Westfalske Fred. Hvis man ikke gør det, som i tilfældet med Versailles-traktaten, hvor man, på trods af de komplekse årsager til at det kom til Første Verdenskrig, grundlæggende erklærede Tyskland for den eneste skyldige part, og det førte naturligvis til uretfærdige

krigsskadeserstatninger, som førte til hyperinflation, som var årsag til depressionen, som medførte Anden Verdenskrig. Så hvis man ikke er retfærdig i sin fredsløsning, fører det til nye krige.

Det andet princip i den Westfalske Fred var idéen om, at man for fredens skyld må tilgive den ene eller den anden parts ugerninger for at opnå fred. For hvis man bliver ved med at gentage: "Du gjorde dette mod mig, jeg gjorde dette mod dig", bliver det en evig cirkel, og man vil ikke kunne afslutte krigen.

Det tredje princip, som var meget vigtigt, er, at statens rolle i genopbygningen af efterkrigssituationen er særdeles vigtig. Så det førte til kameralisme og en hel skole for fysisk økonomi, som vi også må overveje.

Nu har vi haft flere konferencer i Schiller Instituttet om denne idé, og hvis man ser på konferencerne og listen over talere, som er ret imponerende, i de sidste to et halvt år, kan man faktisk se, at vi er ved at danne en alliance af mennesker, der seriøst overvejer denne tilgang. Naturligvis blev jeg af mange af dem anmodet om at udarbejde en plan for, hvordan en sådan ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur egentlig ville se ud. Og selv om jeg ikke foregiver at være den eneste, der kan definere det, har jeg lavet et udkast til ti principper, som jeg mener skal overholdes, hvis man ønsker at indføre en sådan international fredsarkitektur. Jeg vil gerne nævne dem for jer, og jeg vil gerne opfordre jer til faktisk at læse teksten, for jeg tror, at det ville være utroligt gavnligt for bestræbelserne på at bevare freden og overvinde denne nuværende krigsfare, hvis der ville være en diskussion i medierne, i den akademiske verden af professorer, af folkevalgte personer, tidligere folkevalgte, og mange lande ville bidrage med at tilspørge: kan menneskeheden faktisk udstede principper, som gør det muligt for os at overleve på lang sigt?

Jeg er meget optimistisk mht., at dette kan lade sig gøre, for vi er den menneskelige art, vi har en kreativ fornuft, men det kræver en meget bredere diskussion, end vi alene er i stand til at indlede, og derfor vil jeg bede jer om at se på disse principper, og hvis I er indforstået med dem, så giv dem videre – så meget desto bedre. Hvis I har kommentarer, er I velkomne: Vi vil oprette en underside i Schiller Instituttet, hvor vi ønsker at offentliggøre sådanne bidrag. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

Jeg vil derfor fortælle jer, hvad disse principper er, i det mindste i kort form, og jeg beder jer læse dem grundigt.

Om det første princip for hvordan en sådan sikkerheds- og udviklingsarkitektur burde udformes, sagde jeg, at den skal gennemføres af et partnerskab af fuldstændig suveræne nationalstater, suverænitetsprincippet. I dag er det naturligvis ikke tilfældet, fordi vi har overnationale institutioner, som fratager nationerne deres suverænitet, som f.eks. i tilfældet med EU, og der kan I se, at det ikke fungerer, fordi det historisk set – lad mig sige det meget kort: Princippet om suverænitet var et meget vigtigt begreb, som skulle udvikles. Det opstod ikke oprindeligt, for i Europa havde man f.eks. pavedømmet, som er globalt, og derefter havde man imperierne, Romerriget og andre imperier, og det tog lang tid, før selv de nationale monarkier kunne håndhæve deres rettigheder over for denne overnationale struktur, pavedømmet og imperiet. Det var først i det 15. århundrede, at man på grund af den første nationalstat med Ludvig XI i Frankrig havde en suveræn nationalstat, som var kendetegnet ved, at befolkningens levestandard blev fordoblet i løbet af de 20 år, som Ludvig XI regerede. Fordi man for første gang havde det princip, at det ikke kun var eliteerne, etablissementet, adelen og deres privilegier, der talte, men for første gang havde man det princip, at det fælles gode skulle øges gennem videnskab

og teknologi og en stigning i bybefolkningen.

Samtidig, i det 15. århundrede, var det Nikolaus af Kues [Cusa], en af de absolut største universelle tænkere, der for første gang skriftligt fastlagde principperne for den suveræne stat i sit skrift *Concordantia Catholica*. Der udviklede han for første gang, at man har et gensidigt retsforhold mellem de regerede og regeringen. Det skal formidles gennem de valgte repræsentanter, og disse repræsentanter er juridisk ansvarlige både over for de regerede og over for regeringen. Så det repræsentative system er den eneste måde, hvorpå den enkelte kan deltage i regeringen. Fordi et rent demokrati ikke fungerer, hvilket allerede Platon og Thukydides erkendte, da de fandt ud af, at demokratiets modsatte side af mønten er tyranni. Så et grundlæggende demokrati fungerer ikke, fordi man ikke kan spørge en million mennesker om hver eneste beslutning, og det udvikler sig til anarki og kaos, og så opstår der naturligvis en tyran.

Det er klart, at denne repræsentative idé er ekstremt vigtig: Den kræver uddannede statsborgere, for kun uddannede statsborgere kan håndhæve dette princip. Det er den ulykke, som mange af demokratierne i Vesten er ramt af lige nu, nemlig at de formelt set er demokratier, men at de mangler uddannede borgere, bl.a. fordi ytringsfriheden og pressefriheden er stærkt hæmmet.

Det er netop derfor, at jeg lægger så stor vægt på suverænitetsprincippet, for især i krisetider er det kun den suveræne nationalstat, der kan beskytte almenvellets interesser. Det er det første princip.

Det andet princip består i, at den vigtigste prioritet må være, at disse nationalstater arbejder sammen for at overvinde og afskaffe fattigdom. På et tidspunkt, hvor 2 milliarder mennesker – nøjagtig 1,7 milliarder mennesker ifølge FN's Verdensfødevareprogram – er truet af sult, med David Beasleys ord, som er direktør for Verdensfødevareprogrammet, når 1,7

milliarder mennesker er truet af hungersnød i verden, og yderligere 2 milliarder mennesker mangler rent vand, er det meget klart, at deres menneskerettigheder bliver berøvet på den mest påfaldende måde, fordi fattigdom er en meget alvorlig krænkelse af menneskerettighederne. Jeg er overbevist om, at det kan lade sig gøre, hvis alle nationer samarbejder om at overvinde fattigdommen, som f.eks. Kina har vist, at det kan gennemføres: Kina har løftet 850 millioner mennesker i hjemlandet ud af alvorlig fattigdom, og middelklassen vokser fra nu anslået ca. 400 millioner til meget snart at udgøre 600 millioner, og det er noget, som kan gentages i hvert enkelt land i det såkaldte Globale Syd.

Det tredje princip er idéen om at etablere et moderne sundhedssystem i alle lande på jorden. Pandemien har påvist, at udelukkende de lande som har velfungerende sundhedssystemer reelt kan gøre noget for at beskytte deres borgeres liv. Kina var igen det land, der gjorde mest, og man kunne konstatere, at i USA og Tyskland og andre europæiske nationer var privatiseringen af sundhedssektoren den grundlæggende årsag til, at de klarede sig så dårligt i kampen mod COVID. Et anstændigt sundhedssystem er også yderst vigtigt for levealderen. Hvis man dør tidligt af sygdomme, som der allerede eksisterer medicin for, hvor mange mennesker i udviklingslandene dør så ikke af sygdomme, som man nemt burde kunne behandle, hvis der var et moderne sundhedsvæsen. Det er det tredje princip.

Det fjerde princip fastslår, at i betragtning af at vi er den kreative art, den eneste kendte kreative art i universet, indtil videre, er det en grundlæggende rettighed, at ethvert menneske burde kunne udvikle sit kreative potentiale fuldt og helt. Det kræver universel uddannelse, og det forudsætter naturligvis, at man har mulighed for at tilegne sig viden om universel historie, sprog, naturvidenskab og kunst. Men uden denne uddannelse har mennesker ikke mulighed for at udnytte det potentiale, som vi alle har iboende i os, på den mest

fuldgyldige måde.

Det femte princip er derfor spørgsmålet om, hvordan man finansierer alt dette som en helhed. Naturligvis har man brug for et kreditsystem, hvor hele formålet med kreditsystemet er at opnå det, som jeg nævnte i de første punkter. Med andre ord det fælles bedste, og at mennesket skal stå i centrum for økonomien, ikke profitmaksimering for en lille elite. Et referencepunkt er den måde, Bretton Woods-systemet var tiltænkt af Franklin D. Roosevelt. Jeg forstår, at mange lande i udviklingssektoren ikke bryder sig om Bretton Woods-systemet, men de kender ikke, hvad hensigten var hos Roosevelt, som døde på et uheldigt tidspunkt, så det egentlige Bretton Woods blev gennemført af Churchill og Truman. De fastholdt den koloniale struktur, selv om det var Franklin D. Roosevelts hensigt, at hovedformålet med Bretton Woods-systemet netop skulle have været at overvinde fattigdommen og øge levestandarden massivt i udviklingssektoren. Så det angiver et referencepunkt, og mange lande i det Globale Syd, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og andre organisationer i det Globale Syd er i øjeblikket allerede i gang med at skabe et nyt kreditsystem, en ny international valuta, så det er faktisk på trapperne.

Det sjette princip omhandler tanken om, hvad dette kreditsystem kan bidrage til. Nemlig at skabe forudsætningen for en reel udvikling af det Globale Syd, der altid starter med grundlæggende infrastruktur og derefter går videre til industri og landbrug. I den forbindelse er den Nye Silkevej lige nu det praktiske forslag, der er på dagsordenen, og Schiller Instituttet har i lang tid arbejdet på forslagene om, hvordan den Nye Silkevej kan blive en Verdenslandbro, der til sidst forbinder alle kontinenter med tunneller og broer, så den virkelig bliver en ny økonomisk verdensorden, der gør det muligt for alle mennesker på planeten at få en anstændig levestandard.

Det syvende princip – og nu bevæger vi os nærmere ind på det filosofiske grundlag for disse mere konkrete skridt – er, at geopolitikken skal overvindes. Geopolitik var den grundlæggende årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det udgør faren for en Tredje Verdenskrig. Derfor bør vi forbyde atomvåben, for disse våben er så destruktive og dødbringende, at de absolut ikke bør tolereres. Det samme gælder for andre masseødelæggelsesvåben.

Det ottende princip er, at for at overvinde geopolitikken må folk lære at tænke i henseende til den ene menneskehed; ikke tænke i nation mod nation, blokke af interessegrupper mod andre grupper, men først og fremmest tænke som den ene menneskehed. Den kinesiske præsident, Xi Jinping, har udtrykt det med sine ord ved at sige, at vi skal have “det fælles samfund for en fælles fremtid for menneskeheden”. Jeg har foreslået, at man bør anvende Nicolaus af Cusas tankegang, der som en af sine absolut banebrydende opfattelser udviklede ideen om Coincidentia Oppositorum – modsætningernes sammenfald – hvilket betyder, at der altid er et højere Ene, som kan begribes af den menneskelige fornuft, som står over de mange, og som har en højere magt end de mange. Hvis det er meningen, at folk skal forstå, at man skal sætte den ene menneskehed først, så må man få dem til at træne sig i at lade være med at tænke “min interesse mod din interesse”, for at vende tilbage til Benito Juárez’ sætning: “Den andens interesse indebærer alle andres interesse”, hvilket betyder den ene menneskehed. Så Nicolaus af Cusas filosofiske diskussion om modsætningernes sammenfald, som er et helt, stort emne i sig selv, er en meget nyttig måde at nå frem til dette på.

Det niende princip, som jeg har foreslået, er, at vi er nødt til at give denne nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur en særlig uddybning. Hvordan kan vi give os selv principper, som på en måde er uangribelige? Jeg tror, og det har jeg overvejet i meget lang tid, at den eneste måde, hvorpå vi i sidste ende kan få orden i verden, er hvis vi anvender det fysiske

univers' lovmæssighed – som er virkeligheden – på den politiske, økonomiske og sociale orden på Jorden. Det er en idé, som ikke er ny. I den europæiske filosofi har der f.eks. altid været en idé om, at der findes en naturlov. Naturloven er ifølge denne tradition givet i skabelsesordenen, den står over den lov, som mennesket har fastsat. Den er på en måde indbygget i skabelsens orden. En tilsvarende idé finder man i mange store kulturer. I Indien hedder det, at vi på Jorden skal gennemføre den kosmologiske orden; i Kina benævnes det Himlens mandat, som skal styre politikken. Ideen er grundlæggende, at vi skal studere lovmæssigheden i det fysiske univers. Det gode er, at vi på grund af den moderne videnskab i stigende grad ved mere og mere om denne lovmæssighed.

F.eks. giver de store teleskoper, Hubble-teleskopet og for nylig James Webb-rumteleskopet, os et utroligt indblik i, hvordan universet fremstår. Allerede Hubble-teleskopet viste os, at der findes mere end 2 billioner galakser. Wow! Jeg synes, det er helt fantastisk, fordi det giver en fornemmelse af, at man kan studere denne lovmæssighed, og at der kan drages konklusioner om vores liv på Jorden, når det gøres. Naturligvis er der andre områder som biofysik eller det utrolige perspektiv af termonuklear fusionsvidenskab, og hvad det ville betyde, hvis det kunne gennemføres kommercielt på Jorden med hensyn til råstofsikkerhed og energisikkerhed. Men også, hvordan solen fungerer, hvordan processer fungerer i kontrollerede plasmaer. Alt dette vil give os et indblik i universets lovmæssighed og kan vejlede os i, hvordan vi bør tilrettelægge vores politiske liv.

Afslutningsvis er det tiende punkt nok det vigtigste, og jeg er også sikker på, at det er det mest kontroversielle. Fordi jeg dybest set fastholder, at mennesket i bund og grund er fundamentalt godt, og at det derfor i uendelighed er i stand til selv at perfektionere både dets kreative åndsevner og sjælens samt karakterens skønhed gennem studier, gennem opdagelser og gennem æstetisk dannelse.

Dette er et særdeles grundlæggende optimistisk billede af mennesket, som ikke alle mennesker deler. Men jeg er helt overbevist om, at Nicolaus af Cusa også på dette punkt havde ret, for han sagde, at ondskab ikke er noget, der eksisterer i sig selv, men at det er mangel på udvikling. Det tror jeg virkelig på. Hvis man giver alle børn mulighed for at få et anstændigt hjem, en kærlig familie og adgang til en uddannelse, der optimerer alle de potentialer, der ligger i barnet, er der ingen grund til, at folk skulle blive onde eller grådige eller ubehagelige, eller hvad som helst, men at de vil værdsætte deres egen kreativitet mere end alt det, vi kæmper med i dag. Hvis man ser på de virkelig kreative mennesker – læs f.eks. dialogerne mellem Friedrich Schiller og Wilhelm von Humboldt eller Albert Einstein og Max Planck – og man ser, at forholdet mellem mennesker kan blive ét, hvor den ene elsker den anden på grund af det kreative potentiale, som han eller hun udtrykker, og omvendt, og så har man et oprigtigt menneskeligt forhold.

Så jeg tror, at det er absolut muligt. Jeg reflekterede eksempelvis mange gange over f.eks. Friedrich Schiller, efter hvem Schiller Instituttet blev opkaldt for 38 år siden, fordi jeg mener, at Friedrich Schillers menneskebillede er så ædelt, at jeg syntes, det burde have indflydelse på politik. Men Schiller mente, at fornuftets tidsalder var ved at komme, og det mente mange af humanisterne i det 18. og tidlige 19. århundrede også. Jeg spurgte mig selv mange gange, hvorfor det ikke skete? Fordi jeg værdsætter disse humanisters holdninger og synspunkter meget højt. Jeg er kommet til den konklusion, at grunden var, at videnskaben, teknologien og industrien endnu ikke var udviklet nok til at overvinde fattigdommen i kolonierne. Derfor var det ikke engang et spørgsmål, og de mest ædle ideer hos folk som Leibniz eller Schiller fandtes på idéplanet, men det materielle grundlag eksisterede endnu ikke.

Men nu mener jeg, at vi har mulighed for at overvinde fattigdommen for altid på grund af de videnskabelige og

teknologiske fremskridt. Der er ingen grund til, at et eneste menneske skal sulte eller dø tidligt på grund af mangel på medicin. Grundlæggende kan vi opbygge en verden, hvor, hvis man ser på de seneste teknologiske gennembrud inden for kunstig intelligens og digitalisering, hvis disse nye områder bruges til det fælles bedste, vil de sætte folk fri til at bruge mere tid på deres kreative udvikling, og hvor livslang læring og livslang forskning og kreativitet vil blive mere og mere almindeligt.

Så jeg tror på idéen om at kæmpe for, at folk indser, at udvikling er nøglen til alting: Udvikling er navnet på fred. Udvikling er navnet på at overvinde det onde, og vi er ikke bundet i en manikæisk verden, hvor det onde og det gode altid vil eksistere side om side, men at vi i sidste ende kan få menneskehedens liv til at hænge sammen med universets lovmæssighed. Og at vi derfor har en meget lys fremtid foran os, hvis vi handler beslutsomt nu.

Jeg takker jer endnu en gang for at give mig mulighed for at præsentere disse idéer for jer. Hvis I finder dem tiltalende, så slut jer til os og hjælp os med virkelig at skabe en ny økonomisk verdensorden, som er menneskehedens værdighed behørig. Jeg takker jer mange gange. [hzl]

**Et potentielt tredje
verdenskrigs-missil rammer**

Polen

Den 15. november 2022 (EIRNS) – Som et eksempel på den type af hændelser, der utilsigtet kan føre til en optrapning imod global atomar udslettelse, ramte et missil en korntørrer i den polske by Przewodów, ikke langt fra grænsen til Ukraine. Hændelsen, som angiveligt har kostet to menneskers livet, fandt sted den 15. november i forbindelse med Ruslands omfattende missilangreb på Ukraine. De første medierapporter, bl.a. fra AP, oplyste, at eksplosionen var forårsaget af et russisk "vildfarent missil".

Disse rapporter var ikke blevet bekræftet af den polske regering, som forinden havde indkaldt til et hastemøde for at drøfte hændelsen. Regeringens talsmand, Piotr Mueller, opfordrede ifølge RT medierne og offentligheden til "ikke at offentliggøre ubekræftede oplysninger".

Som modtræk til rapporterne om, at det var et russisk vildfarent missil, der ramte korntørreriet i Polen, offentliggjorde Telegram-siden "Mash" billeder taget af den polske regering, og hævdede at fragmenterne stammer fra S-300 luftforsvarssystemer fra sovjettiden, som i øjeblikket er i drift af Ukraine. Ukraines udenrigsminister Dmytro Kuleba reagerede med et tweet ved at kalde påstanden for en "konspirationsteori". Det polske udenrigsministerium meddelte herefter, at det havde bekræftet, at missilet var fremstillet i Rusland (i Sovjettiden?) og indkaldte den russiske ambassadør "med krav om en øjeblikkelig detaljeret redegørelse", fremgår det af en erklæring.

I mellemtiden forsøgte Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj at optrappe situationen med sin uovertrufne dramatiske facon ved at påstå, at "dette er et russisk missilangreb på den kollektive sikkerhed", og at "NATO er nødt til at handle", hvilket gav anledning til et væld af diskussioner på de sociale medier om, hvorvidt NATO's artikel 5 ville blive

påberåbt. Formanden for Senatets udenrigsudvalg i USA, Bob Menendez (D-NJ), gav sig derefter i kast med forestillingen og udtalte i et interview, at hvis Moskva forsætligt ramte territorium i Polen, kunne det føre til, at artikel 5 blev påberåbt.

Ruslands udenrigsministerium reagerede på striden ved at tweete: "Russisk udstyr udførte INTET angreb i området". Og flere røster stemte i til fordel for nedtrapning. "Vi kan for nuværende ikke bekræfte rapporterne eller nogen af detaljerne. Vi vil fastslå, hvad der er sket, og hvad de passende efterfølgende foranstaltninger vil være," sagde talskvinde for USA's nationale sikkerhedsråd, Adrienne Watson, i en erklæring.

Hændelsen blev derefter bragt på bane ved et pressemøde i Pentagon, hvor Pentagons talsmand, Air Force Brig. Gen. Patrick Ryder, forklarede journalisterne, at forsvarsministeriet ikke havde beviser, der kunne bekræfte russisk ansvar. Da journalisterne pressede Ryder på en tidligere AP-rapport, der citerede en unavngiven amerikansk embedsmand i efterretningstjenesten for at hævde, at det var russiske missiler, der havde ramt Polen, insisterede Ryder endnu en gang på, at Pentagon ikke har "nogen oplysninger, der kan bekræfte" sådanne rapporter, men at man "undersøger sagen".

Selv den polske præsident Andrzej Duda sagde: "Vi har på nuværende tidspunkt ikke afgørende beviser for, hvem der affyrede missilet" – med det forbehold, at missilet "sandsynligvis" blev fremstillet i Rusland. Ikke desto mindre overvejer Polen angiveligt at påberåbe sig NATO's diskussions- og undersøgelsesproces i henhold til den mildere artikel 4, men har i skrivende stund ikke truffet nogen beslutning.

Og endelig har endog Joe Biden fra et sted på Bali, ifølge et udskrift fra Det Hvide Hus, blandet sig i beskyldningerne om, at det var et russisk missil: Der er foreløbige oplysninger,

som bestrider dette. Jeg vil ikke sige det, før vi har undersøgt det fuldstændigt. Men ... det er usandsynligt, i betragtning af banen, at det blev affyret fra Rusland. Men vi får se.”

Centrale spørgsmål er stadig tilbage, herunder hvad hedder den “højtstående amerikanske embedsmand i efterretningstjenesten”, der forsøger at udløse tredje verdenskrig?

Hvis Polen ikke var medlem af NATO, ville konsekvenserne af en sådan hændelse ikke nødvendigvis udløse en diskussion om Harmagedon, Ragnarok. Hvis Polen imidlertid ikke var blevet medlem af alliancen, da den udvidede sig til Ruslands grænse, og hvis NATO ikke havde overvejet Ukraines medlemskab af alliancen, ville der sandsynligvis ikke være nogen missiler, som flyver nogen steder i Europa.

Følgende er fra dr.dk:

Ubekræftet: Missilet kan være fra ukrainsk forsvar

Amerikanske embedsmænd antyder, at det missil, der i går ramte Polen, kan komme fra det ukrainske forsvar. Det skriver journalist Seung Min Kim fra nyhedsbureauet AP, skriver Ritzau.

Ifølge hendes kilder tyder de indledende undersøgelser på, at det muligvis blev affyret fra de ukrainske styrker mod et indgående russisk missil.

Foto: Alexander Ermakov , Pexels

Schiller Instituttet i Danmark intervenserer på seminar i tænketank om NATO's nye strategiske koncept

København – Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS), den førende tænketank med tilknytning til udenrigsministeriet, afholdt et fysisk seminar såvel som et online-seminar om "NATO's nye strategiske koncept i praksis". NATO's nye strategiske koncept blev vedtaget på NATO-topmødet i Madrid i juni på baggrund af krigen i Ukraine. Der var fire akademiske forsvarsekspertes som indlægsholdere.

Nogle af hovedpunkterne: Det sidste strategiske koncept var fra 2010, hvor Rusland blev betegnet som en strategisk partner, og hvor Kina ikke blev nævnt. Denne gang må NATO være forberedt på en tofrontskrig imod Rusland og Kina. Forsvar og afspænding er ændret til forsvar og afskrækkelse. NATO skal bejle diplomatisk til det Globale Syd, som ikke er indforstået med det vestlige verdensbillede.

Schiller Instituttets organisator fik mulighed for at stille et af de tre spørgsmål: Den vigtigste strategiske trussel er atomkrig. Formanden for Schiller Instituttet har sammenlignet det med to atomtog, der kører mod hinanden. Hvad skal der til for skridt for skridt at undgå den optrapning, som vi har set fortsætte, og som kan medføre en atomkrig? Hvad skal der til for at overgå til forhandlinger for at stoppe krigen i Ukraine? Derefter annoncerede hun konferencen "Stop atomkrig" den 22. november.

Prof. Jamie Shea, formand for "Centre for War Studies" ved Syddansk Universitet og med 40 års erfaring fra NATO's internationale stab, svarede: "Jeg er helt enig. Jeg mener, at

dette udgør en reel bekymring.” Han henviste til Jake Sullivan, der ringede til sine russiske modparter, og at der er signaler bag kulisserne, som vi ikke er bekendt med. Vesten har en strategi, hvis Rusland bruger et atomvåben. NATO har også gennemført atomøvelser. Han nævnte, at Rusland kunne bruge en beskidt bombe ved at bombe et atomkraftværk.

Prof. WSR Olivier Schmitt fra samme universitet svarede, at en hindring af en atomar optrapning er noget andet end at standse krigen i Ukraine. Med hensyn til det første, er det et problem, at den tekniske ekspertise vedrørende afskrækkelse er blevet undermineret. Folk forstår ikke signalering af atomvåben, men vi har været der før og bør genoplive ekspertisen vedrørende afskrækkelse. Hvad angår det andet punkt, vil kampene ikke stoppe, så længe begge parter ser sandsynlige veje til sejr. Putin forventer, at de vestlige lande holder op med at støtte Ukraine, og Ukraine ser sin militære kapacitet stige.

Organisatoren havde talrige drøftelser med talere og deltagere før og efter seminaret, og samtlige deltagere fik en invitation til konferencen den 22. november. Et par af deltagerne, herunder en militæranalytiker, udtalte, da de blev konfronteret med, at NATO er ansvarlig for krigen i Ukraine: “Der skal to til at danse tango”. En svensk professor var bekymret for, hvad Sveriges NATO-medlemskab kunne medføre. Der blev oprettet kontakter.

EIR-presse møde: “En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig

udkæmpes

Den 5. november 2022 (EIRNS) – Den 5. november indkaldte Executive Intelligence Review (EIR) til en ekstraordinær tre timers pressekonference, der samlede en international gruppe af talere med videnskabelig, militær, efterretningsmæssig og politisk baggrund, alle pligttro til det princip, som præsident Ronald Reagan fastslog i sin Tale om unionens Tilstand i 1984, nemlig at “en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes”. I sin tale til både USA’s og Sovjetunionens befolkning tilføjede præsident Reagan: “Den eneste værdi i at vores to nationer besidder atomvåben består i at sikre, at de aldrig vil blive anvendt. Men ville det så ikke være bedre at afskaffe dem helt og holdent?” Naturligvis ville det være bedre. Men 38 år efter denne betydningsfulde udtalelse er Vestens “regeringsskib” blevet kapret af geopolitiske galninge, som hensynsløst styrer os mod en atomkrig, der vil forårsage menneskehedens udslettelse. Kan denne vanvittige proces vendes?

Formålet med denne pressekonference og med tidligere og fremtidige konferencer, som EIR og Schiller Instituttet er værter for, består i at overbevise verden om, at der eksisterer en bevægelse af fornuftige mennesker i Vesten, som ikke blot er imod udryddelseskrig, men som også foreslår positive ideer til at skabe en velstående og harmonisk fremtid for nuværende og kommende generationer. Vil denne bevægelse lykkes? Som mange af talerne gjorde det klart, vil det afhænge af almindelige borgeres vilje til at opgive tilskuerrollen på sidelinjen og deltage i kampen. Nedenfor følger et kort resumé af de indledende betragtninger fra hver enkelt af de talere, der deltog i pressekonferencen.

Her er et fremhævet resumé:

Steven Starr, pensioneret direktør for University of Missouri's Clinical Laboratory Science Program og ekspert i atomkrig, gav

en skræmmende præsentation, som omfattede et overbevisende lysbilledeshow, hvori han klart påviste, at en atomkrig ville forårsage menneskets og de fleste dyrs udslettelse på planeten Jorden. Han forklarede, at den destruktive kraft, som nutidens atomvåben rummer, langt overgår den effekt, som blev brugt mod Japan under Anden Verdenskrig. Et sprænghoved, der detoneres over New York City, ville skabe en ildstorm, der ville brænde alt til aske i en radius på 150 kvadratkilometer. Hvis et missilangreb mod USA blev opdaget, ville præsidenten få en briefing på 30 sekunder om angrebets art og derefter maksimalt have 2-3 minutter til at beslutte, hvordan der skulle reageres! Hvis der blev beordret et modangreb, ville missilerne være i luften i løbet af to minutter uden mulighed for at trække dem tilbage, hvis advarslen skulle vise sig at være falsk. Følgerne af en atomkrig ville være en atomvinter, hvor 70 % af sollyset ville blive blokeret på den nordlige halvkugle og 35 % på den sydlige halvkugle i en periode på mindst ti år, hvilket ville gøre det umuligt at dyrke afgrøder. Dette ville medføre massiv hungersnød og mulig udryddelse af mennesker og dyr.

Resten er på engelsk

Former U.S. Marine Corps intelligence officer and chief UN weapons inspector Scott Ritter followed with a presentation aimed at shaking people out of their complacency regarding the dangers of nuclear war. He began with the assertion that the majority of American people are ignorant of the reality of nuclear conflict. The son of an Air Force officer stationed in Germany during the Cold War, whose responsibilities included nuclear weapons delivery, Ritter grew up acutely aware that nuclear annihilation could happen at any time. After joining the Marine Corps, he was assigned to a nuclear artillery unit which constantly trained to carry out attacks. He then went on to become a weapons inspector during the 1980s at the height of the dangerous very period where Soviet SS-20 and U.S. Pershing II intermediate missiles could reach targets within

seven minutes eliminating any chance for reasoned deliberation on how to respond to an attack. In Ritter's words, "The 1980's was all about dodging nuclear Armageddon." He believes one of the most underappreciated moments in history is when President Reagan signed the INF Treaty with Soviet President Mikhail Gorbachev because this event saved the world from nuclear suicide. However, with the collapse of the Soviet Union we no longer respect Russia and are now reconstituting intermediate nuclear weapons. Ritter ended his presentation as a warning to those in the West who believe a nuclear war against Russia is winnable by describing the Russian system called the "dead hand." Were a successful decapitation strike carried out against Moscow, the "dead hand" system would automatically launch communications rockets which would travel across the territory of Russia activating a retaliatory second strike which would mean the end of the world.

French Col. Alain Corvez (ret.), former advisor to the General-in-Commander of the UNIFIL in Lebanon and former international relations advisor to the French Foreign Ministry, began his remarks by expressing gratitude for participating in an event where speakers know what they're talking about. The problem in his opinion is that leaders in the West know nothing about nuclear war. He recounted Charles de Gaulle's intention to constitute a nuclear force ("force de frappe") under the sole control of France strictly for the purpose of nuclear deterrence. De Gaulle was well aware that a nuclear war would result in the deaths of hundreds of millions of people. He questioned whether today's leaders have any understanding of the fact that a nuclear war cannot be won and that as a consequence the nature of war has been fundamentally changed. Even a war with a small nuclear armed power like North Korea would have unimaginable consequences.

Colonel Richard Black (ret.), U.S. Marine Corps combat veteran, former chief of the Army Criminal Law Division at the Pentagon and former Virginia State Senator, began by stating

that we are in a footrace with the globalist demons intent on starting World War III. According to Black, given that there may be a shift away from support for the Ukrainian regime were the outcome of the midterm elections to favor the Republicans, as is highly likely, there is an effort by NATO to accelerate the war. As empirical evidence of this accelerated war drive, Black cites events such as the Sept. 26 Nord Stream pipeline sabotage (including British Prime Minister Liz Truss's "It is done" text message to Secretary of State Tony Blinken), the Oct. 8 attempt at blowing up of the Crimean Bridge across the Kerch Strait and the foiling by Russian security forces of sabotage attempts deep within Russian territory. Black believes the intention is to "trip up" the Russian leadership causing an overreaction which creates the pretext for a counterattack by NATO. He also pointed to the recent highly unusual surfacing of two U.S. nuclear armed attack submarines as an intended signal to Moscow that NATO has the capability to launch a nuclear 'Pearl Harbor' at any time. He stated that President Biden has the capability of ending the war at anytime but right now is not listening to the American people but only to the globalists. Black ended his remarks by voicing his opinion that the Schiller Institute is the preeminent voice for peace in the world today and thanked the young "gutsy" Schiller Institute activists for their interventions confronting the warmongers.

The next speaker, Jacques Cheminade, is a three-time candidate for the French presidency and leader of the Solidarité et Progrès party as well as a leader of the Schiller Institute. Cheminade's remarks were very brief, expressing his full support for Diane Sare's Senate campaign in the Nov. 8 U.S. election. What she expresses as her political objectives echoes the voice of people he has met in France who are suffering the same hardships as the American people. She is the only candidate campaigning for peace, stability and cooperation for the entire world. Cheminade advised all New Yorkers to vote for Sare to help bring about peace and the

best of all possible worlds.

Dr. Cliff Kiracofe, former senior advisor to the U.S. Senate Foreign Relations Committee and president of the Washington Institute for Peace and Development, began by stating his opinion that a diplomatic process is the only way to end the war in Ukraine and the sooner this diplomatic process takes place the better. Russia, having a policy of what Kiracofe characterized as "old school" diplomacy, is open to negotiations. However, the Ukrainian government at this point is refusing to negotiate, and without negotiations diplomacy is impossible. France and Germany failed to advance the Minsk II process which was endorsed by the UN Security Council in 2015. As a consequence Ukraine has lost the Donbass territory (formerly known as Novorossiia) which has been incorporated into Russia. The question now is will Russia launch a winter offensive to absorb more territory and would this lead to a general European war or even nuclear war? Kiracofe ended by stating his belief that as peace advocates we must insist on a diplomatic process now.

General Dominique Delawarde (ret.), former French liaison officer to the U.S. Army's Command and General Staff College at Fort Leavenworth, Kansas, began by thanking Scott Ritter for his exemplary work which is followed very closely by his colleagues in France. He also stated that as a citizen of the world he endorses Diane Sare's Senate campaign; that she is a rare candidate who understands that Russia cannot afford to lose the war with Ukraine and that miscalculations would have potential catastrophic consequences. He expressed his fear that the globalists in the West directing foreign policy unless stopped are leading us to war. He ended his remarks by noting that Sare deserves to be Senator as she represents a powerful voice for peace and, as in 1962 during the Cuban Missile Crisis, we must be willing to compromise.

Retired CIA analyst Ray McGovern started by recounting his experience as a 2nd Lieutenant in the U.S. Army during the

Cuban Missile Crisis at which time he was stationed near Key West, Florida. He then amplified remarks made earlier by Scott Ritter regarding how close we came to nuclear war with the Soviet Union, a nation President Reagan had labeled "the evil empire," in 1983. In particular, McGovern singled out a NATO exercise in 1983 called Able Archer which simulated a nuclear attack against the Soviet Union. At the time serving as a CIA intelligence officer, a colleague named Mel Goodman sounded the alarm bells to his superiors that the Soviets saw this exercise as a serious threat and if we didn't "tone it down" it could trigger a nuclear war. Whereas Bob Gates refused to heed his warnings, he went over Gates's head to William Casey, who did listen to him seriously, to our great fortune. The problem now in the current political climate is that very few people know what's really going on. That means those who do know have to "get off their butts and do something." McGovern then explained what he calls the Noah principle: "No awards for predicting rain, awards only for building arcs." This means each person has to get off their derriere and do their part in helping to building the arc (i.e. do something!). And although we can't expect immediate success, by being faithful and telling the truth we set an example for future generations. McGovern ended his remarks by calling out the older generation with a "little bit of gray" in their hair. According to McGovern these people have an advantage because while the actions of younger people may be dismissed by the general population when they get arrested or beaten up, most people don't like to see old people getting beaten up. Under today's circumstances it's important for older people to put this advantage to good use and get out there and do something!

The final speaker was Helga Zepp-LaRouche, founder and chairwoman of the Schiller Institute. Echoing several of the prior speakers, she started by saying that we are in the most dangerous moment in history and most people know nothing. During the 1980s, during the Pershing Missile crisis, hundreds of thousands of people were in the streets protesting. Today

very little is happening. Her late husband, Lyndon LaRouche, created the basis for a new security architecture during that period based on a policy that became known as the Strategic Defense Initiative which was formally adopted by President Reagan on March 23, 1983. With the ongoing collapse of the trans-Atlantic financial system, to prevent World War III we need a new security architecture which takes into consideration the needs of all nations. To succeed, the West must be a part of this new security architecture. She expressed her belief that the reason she is on the Ukraine government's Center for Countering Disinformation "hit list" is precisely because of the role the Schiller Instituting is playing in this process. Zepp-LaRouche ended her remarks by wholeheartedly wishing Diane Sare success in her Senate campaign.

Folketingskandidat Tom Gillesbergs meddelelse efter valget

Dagen efter valget udsendte Tom Gillesberg følgende meddelelse:

Ifølge de seneste resultater modtog jeg 187 stemmer ved valget i går. Det betyder, at der udover mig er 186 andre i Københavns Storkreds, der kan ranke ryggen og være stolte af, at de gav mig deres stemme. Hvis vi havde haft fri og fair adgang til medierne ville mange mange flere have hørt om mit kandidatur og kunnet have stemt på mig.

Jeg stillede op, fordi jeg mente, at nogen måtte have modet til at sætte spørgsmålstegn ved løgnene i det vestlige

narrativ om, at Danmarks nuværende problemer som inflationspres, energikrise og krig i Ukraine skyldes Ruslands "uprovokerede militære angreb på Rusland". Det passer simpelthen ikke. Det er den vestlige politik, som Danmark aktivt støtter, med NATO's vedvarende krige, som senest i Ukraine, der kan føre til atomkrig, og Vestens inkompetente økonomiske politik, der er årsag til problemerne. Jeg ønskede, at få det med i debatten og kaste lys på de løsninger, som jeg og Schiller Instituttet har anvist.

Hvis vi fortsætter som nu, vil det i løbet af de kommende måneder vise sig, at dette vestlige narrativ og historien om, at Rusland taber krigen i Ukraine, er et fata morgana. Ukraine vil begræde 100.000-150.000 dræbte soldater og tre gange så mange alvorligt sårede, mens landet ligger i ruiner. De enorme mængder avanceret militærudstyr fra NATO vil enten være smadret eller under russisk kontrol, i lighed med store dele af Ukraine som vil blive indlemmet permanent i Rusland. Vi kan så forværre den allerede katastrofale økonomiske tilstand pga. manglende russisk gas med enorme nye udskrivninger til militæret (12 mia. kr. eller mere årligt) eller gøre, hvad vi skulle have gjort for længe siden: Sætte os til forhandlingsbordet og lave en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der inkluderer Rusland og Kina, og resten af verden.

Lad os håbe vi gør dette, i stedet for at blive tilintetgjort i atomkrig, og kan sikre hele verdens udvikling gennem samarbejde og Fred gennem Udvikling.

Følg med på www.schillerinstitut.dk

(Jeg kan også kontaktes på info@sive.dk) og du er velkommen til at hamstre en af mine ophængte plakater, inden de bliver taget ned på lørdag.

Vores opgave er at opbygge en verdensomspændende borgerbevægelse for fred og udvikling.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 6. November 2022

Søndag den 6. november 2022, Afskrift: Med Helga Zepp-LaRouche og Harley Schlanger

Resumé: Helga Zepp-LaRouche præsenterede i dag et klart og kortfattet resumé af de seneste strategiske begivenheder og Schiller Instituttets konferencer for at samle folkevalgte og andre ledende embedsmænd for at imødegå den krigskampagne, som kommer fra London og dets NATO-krigshøge. Pressemødet den 5. november med titlen: "En atomkrig kan ikke vindes og må ikke udkæmpes", sagde hun, krydsede den voksende bevidsthed om den risiko for atomkrig, der udgår fra de lande, som er i opløsning efter sammenbruddet af deres unipolære finansielle system.

"Åbenmundede, kendte personligheder" har sluttet sig til os for at udtale sig, mens demonstrationerne mod krigen vokser i hele Europa. I USA har modige unge aktivister fra Schiller Instituttet konfronteret krigshøgene, og vist at der er politisk modstand i USA, at "der ikke er nogen ensidig støtte"

til de provokationer, der, såfremt de ikke modarbejdes, vil føre til tredje verdenskrig.

Hun tilføjede, at det korte besøg [i Kina] af den tyske kansler Scholz repræsenterer en lignende proces. Tyske industrifolk er begyndt at modsætte sig afkobling fra Kina, mens grønne partiideologer i hans koalition støtter afkobling sammen med afindustrialisering og fuld opbakning til krigen mod Rusland i Ukraine. Scholz synes i det mindste at erkende, at den tyske økonomi ikke kan overleve afkoblingen fra Rusland, som allerede er ved at ske, med en afkobling fra Kina.

Hun opfordrede seerne til at se videoen fra pressemødet og til at slutte sig til borgernes ikke-voldelige bevægelse for endegyldigt at afskaffe faren ved atomvåben og geopolitik.

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger. Det er den 6. november 2022, og jeg vil gerne byde jer velkommen til en særlig webcast med grundlæggeren og formanden for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche.

Det er et stykke tid siden vores sidste samtale, da Helga har haft ekstraordinært travlt, så vi vil opdatere jer om, hvad der er sket, og det er en del. Især har vi gjort meget for at gribe ind i denne ekstremt farlige strategiske situation. I går var der et {EIR} pressemøde, det er {Executive Intelligence Review} og Schiller Instituttet, med det formål at katalysere en verdensomspændende bevægelse for en ikke-voldelig mobilisering mod faren for atomkrig. Det var med overskriften: "En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig blive udkæmpet".

(<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/03/press-conference-a-nuclear-war-cannot-be-won-and-must-never-be-fought/>)

Helga, du deltog i dette. Det var noget af en begivenhed. Kan du hjælpe os med din fornemmelse af betydningen af dette, og hvad der blev sagt.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Grunden til at vi besluttede at gennemføre en sådan begivenhed var til dels, at der er en voksende bevidsthed hos stadig flere mennesker i verden, i mange lande, om, at vi er faretruende tæt på den tredje verdenskrig. I den seneste periode, helt og aldeles ubemærket i de europæiske medier eller ikke dækket af dem, har der faktisk i USA været talrige interventioner i valgkampen mod senatorer og kongresmedlemmer, som er kendt for at være anstiftere af denne konfrontationspolitik, og allerede nu har en hel hær af hovedsagelig unge aktivister konfronteret disse mennesker og sagt: "Hvorfor billiger og støtter I en politik, som indebærer en risiko for civilisationens ødelæggelse?"

Der er en hel del røre om det, for en af de vigtigste af disse mennesker var Diane Sare, som er den eneste uafhængige kandidat, der trods et meget ugunstigt arbejdsmiljø i New York, hvor de har udformet deres famøse valgregler således, at det næsten er umuligt at komme på stemmesedlen, og ingen anden kandidat end hende formåede at indsamle 66.000 vælgerunderskrifter.

Men på trods af at hun har et mandat fra disse vælgere, som ønsker, at hun skal være med i valgkampen, er hun alligevel blevet udelukket fra den eneste debat, som Schumer, senator i New York, og hans udfordrer fra det republikanske parti, Pinion, har haft, og hvis man lytter til deres debat, var den ret så kedelig og indeholdt intet væsentligt. Sare ville have været den eneste, der havde bragt faren for atomkrig på banen, og de formoder, at det er hovedårsagen til, at de absolut ikke ønskede, at hun skulle deltage.

Men fordi hun har en stor skare af tilhængere, besluttede mange af disse mennesker at afholde en pressekonference med kort varsel og bringe de spørgsmål på banen, som medierne og politikerne forsøger at undertrykke. Så det, der blev samlet ved arrangementet i går, var nogle meget åbenmundede og internationalt kendte personligheder, som talte om faren for atomkrig, og jeg vil blot gennemgå listen: Den ene var Steven

Starr, som er en førsteklases atomekspert fra University of Missouri; dernæst Scott Ritter, som er meget berømt, fordi han er en af de mest åbenmundede kritikere af den nuværende amerikanske politik; dernæst tidligere oberst og senator i Virginia Richard H. Black, som er meget berømt og i forvejen har en stor fanskare rundt om i verden; tidligere CIA senioranalytiker Ray McGovern; dernæst også andre personer, såsom Cliff Kiracofe, tidligere topmedarbejder i Senatets udenrigsudvalg.

Der deltog flere personer fra Frankrig: General Dominique Delawarde (pensioneret), oberst Alain Corvez (pensioneret), Jacques Cheminade og undertegnede. Det var en virkelig vigtig begivenhed, og jeg vil absolut opfordre jer til at se videoen og især det indslag, som blev præsenteret af Steven Starr (<https://youtu.be/i54Xo81SFcI?t=418>), en kort video om, hvordan en atomkrig rent faktisk vil foregå. Jeg kan love dig, at hvis du ser den video, vil du ikke få en god nats søvn, for det vil gå op for dig, at vi sidder på en atomar krudttønde, som, hvis det går galt, vil føre til civilisationens udslettelse inden for ganske kort tid. Det han demonstrerer med animationer, hvor både USA og Rusland har omkring 1.000 ICBM'er, og hvis der på skærmen fra den ene eller den anden side kommer et tegn på, at et missil er affyret, så er der ca. to minutter til at orientere præsidenten om situationen. Præsidenten har derefter ca. 30 sekunder til at beslutte, hvad han skal gøre. Derefter tager det yderligere to minutter for missilerne at komme i affyringsposition og derefter en flyvetid på mellem fem og syv minutter: Så maksimalt tager det hele fra den første advarsel til selve nedslaget mellem 10 og 15 minutter!

Nu kan man forestille sig, at det i sig selv indebærer den størst mulige risiko, fordi fejlvurdering, falsk alarm, en ulykke, alle disse faktorer kan forekomme, og naturligvis er et af de stærkeste budskaber, som blev fremsat af alle – af Ray McGovern, Scott Ritter og Steven Starr – og det er det,

jeg har sagt i meget lang tid, at selve tanken om at man kan føre en begrænset atomkrig ved hjælp af nogle få taktiske atommissiler, og derefter standse op og tænke over, hvad man ellers vil gøre, {det er ikke muligt}. Når man først benytter et enkelt atomvåben, vil hele arsenalet blive indsat, og som det bliver meget klart i denne video, så vil der opstå en atomvinter i omkring 5, 7 eller 10 år, hvor der ikke længere vil være nogen fødevareproduktion, ikke mere planteliv muligt, og som følge heraf vil de mennesker, der ikke er døde i de første atomsprængninger, dø i det følgende år af sult og rædselsscener, man ikke rigtig kan forestille sig – bare have en anelse.

Så dette er, hvad nogle mennesker leger med, og I bør bemærke, at chefen for USA's Strategiske Kommando, Stratcom, adm. Charles Richard, på en konference den 1.-2. november erklærede: "Denne Ukraine-krise, som vi befinder os i lige nu, er kun opvarmningen. Den store er på vej. Der vil ikke gå ret lang tid, før vi bliver testet på måder, som vi ikke er blevet testet på i lang tid". Det var den samme admiral Charles Richard, der i februar fortalte Pentagon, at sandsynligheden for anvendelse af atomvåben var på vej op fra "ikke sandsynligt" til "meget sandsynligt". Så et af de diskussionspunkter, der blev rejst, var, om Pentagon ikke er klar over, at resultatet af dette vil være en atomvinter.

Jeg tror personligt, at de ikke er klar over det, fordi de stadig hvert år har en manøvre kaldet "Global Lightning", som indebærer idéen om at bruge et par taktiske atomvåben, derefter en smule cyberkrig, derefter konventionel krig, men det hele skal være en langvarig krig på flere uger; alt imens en sådan mulighed ikke eksisterer. Så illusionen om, at man kan føre en begrænset atomkrig eller vinde en atomkrig, blev bestemt udfordret af alle disse eksperter, og alle, der er bekymrede over krigsfaren, bedes se denne video og følge hele diskussionen, for det er nogle af de mest åbenmundede og mest kompetente personer, man kan finde. Det var ganske

bemærkelsesværdigt, at denne vurdering fra amerikanske specialister blev fuldstændig delt af de to militærfolk fra Frankrig, general Delawarde og oberst Corvez, som også fortalte, at samtlige videoer af oberst Black og Scott Ritter og Ray McGovern bliver fulgt af alle militærfolk i Frankrig, og jeg ved, at det samme gælder for i hvert fald nogle folk i Tyskland.

Så det er meget vigtigt. Hvis man ikke ser disse videoer, ved man ikke, hvad der sker på dette område. Derefter var der en lang diskussion om, at vi er nødt til at gøre folk opmærksomme. Til forskel fra begyndelsen af 1980'erne, hvor både Scott Ritter og Ray McGovern var i aktiv militærtjeneste under krisen med mellemdistancemissiler i begyndelsen af 1980'erne, så de har førstehåndsviden om, hvordan det var at være i Cuba-krisen, hvordan det var at være i en situation med "affyring-efter-advarsel" i 1980'erne med SS-20 og Pershing II-opstillingerne. De siger, og det er indlysende, at der dengang var hundredtusindvis af mennesker på gaderne, der protesterede og advarede mod Tredje Verdenskrig, mens der nu, hvor situationen er så meget farligere, er meget lidt opmærksomhed.

Det er begyndt at ændre sig nu. Der er nu demonstrationer mod krig i Italien, som er ret betydelige; i Frankrig, Belgien, Holland; i Tyskland er det helt klart ved at tage fart. Men hvis man sammenligner, hvad der kan ske med menneskeheden, nemlig den fuldstændige udslettelse, og man sætter det i kontrast til den viden, som folk har, er det nærmest ingenting.

Desværre må man sige, og det blev også diskuteret, at de regeringer, der fremmer denne politik, tydeligvis også er uvidende om hvad det er, de er i færd med.

Så dette er absolut nødvendigt at se: Gå ind på Schiller Instituttets websted og se det

Her er resten på engelsk:

SCHLANGER: You can see it on <https://schillerinstitute.com> and I think one of the most exciting things, in the sense that you're saying, in the sense of a wakeup call, was the dialogue, the discussion that took place among the panelists and also with media in the last half of the press availability [<https://youtu.be/i54Xo81SFcI?t=4903>].

And again, outside of what we're doing, we see very little attempt to confront the warhawks, with the reality of what they're doing. Now in that context, we mentioned Diane Sare's campaign: Some of her campaign workers, especially in the last weeks, confronted the warhawks at town meetings, and left them either speechless or just raving. The confrontation with Alexandria Ocasio-Cortez, which has been seen now by tens of millions of people across the world; Ilham Omar, Elizabeth Warren, the senator from Massachusetts, exposing these so-called peaceniks and progressives, as really being a front group for the warhawks.

Now, most importantly, Obama was confronted by Stewart and Anastasia Battle; and then Mike Pompeo. So Helga, this is the exemplary kind of action that should be taken by people, nonviolent confrontation of the warhawks, don't you think?

ZEPP-LAROUICHE: Yes. I think this is a very important sign that there {is} a political opposition within the United States, to the war. I think this is very important for other people around the world to know, because when you look at the media, you think that is a monolithic policy, but it is not. And the fact that these young activists have the courage to take on these establishment figures and confront them in this way, it has changed the landscape in the United States already, because many of the so-called "alternative media," some of them with quite large followings, also comedians, such as the Jimmy Dore Show, and similar programs, they all have interviewed Diane Sare, so she has started actually to break

out the effort to contain her campaign, and there is actually a growing awareness. And I think it's very important that we have a similar thing in Europe and other parts of the world, because when we are threatened with the extinction of civilization, this is a matter which should concern every person on this planet, so it's very, very important.

SCHLANGER: As you mentioned Germany, it's really clear that Germany is the major victim, or one of the major victims, besides of course the Ukrainian people, of this war drive. And what we're seeing is the potential for a split in the coalition government around the visit to China by Chancellor Olaf Scholz. What's your impression of the importance of this, and is this in fact, part of the potential for an anti-war sentiment to grow in Germany?

ZEPP-LAROUCHE: Well, this is very interesting, because I think, you have at least two ministers in the Germany government coalition who are completely in support of the provocative policies coming from the U.S. and the British. That is incredible, because it means that these ministers, who are supposed to have sworn an oath that they will prevent injury to the German people, forget about it! These Greens are the biggest—what Economic Minister Robert Habeck is doing in his economic policies is threatening to crash the German economy completely against the wall; and what Foreign Minister Annalena Baerbock is doing, calling China a “systemic rival,” and pushing all the heavy weapons for Ukraine, saying she will “defend” Ukraine even if the German voters don't agree with it—and she is, after all, supposedly a democratically elected official, so the voters can draw their own conclusion from that.

But there is clearly a situation where Scholz realized, and being obviously instructed by the top level of German industry, both the CEOs of the major corporations and also the leaders of machine-tool, craftsmen, the SMEs, that Germany will not survive this policy! So Scholz decided to go on this

short trip to China. This was also on the 50th anniversary of German-China relations, which is very important, because if you look at that, 50 years ago, then Foreign Minister Walter Scheel went to China and he met with Mao Zedong, with Zhou Enlai, with then Foreign Minister Ji Pengfei, and these were no less Communist than the Communists are Communists today. But if you look at the civilized attitude the high art of diplomacy which was portrayed by Scheel, and also by Helmut Schmidt, and even later by Foreign Minister Guido Westerwelle [2009-2013], who absolutely had respect for a different culture, and had no such hysteria like you see with Baerbock and company.

So Scholz went; it was a very short visit, just flying in, having 10-11 hours of meetings with Xi Jinping, with Premier Li Keqiang, and then flying back: But nevertheless it was extremely important, because Germany right now has already cut off Russia completely and that means we will have huge energy crisis over the coming weeks and months; but if Germany were cut off from its largest trade partner, China, too, which is what these Greens in the government and also some FDP ministers, too, are pushing for, that would be the end of Germany as an industrial nation, and that is sinking into the consciousness of many people. I think it's very important, because if you look at the figures, how the trade between China and Germany has increased, I think 1,000 times since the beginning of diplomatic relations in 1972, from about \$275 million to €245 billion, which is a huge increase. Then 1,000 jobs in Germany depend on exports to China; then you have large investments, import relations. In the rise of China, one of the countries that has profited a lot has been Germany.

So the entire living standard in Germany has been based on cheap energy imports from Russia and a growing export market in China, and these hooligans—the Greens—are threatening both. So it's very important that Scholz decided to go with a large delegation with German industrialists to China and hopefully,

they have been able to remedy some of the damage that has been done—not entirely because if you look at what Xi Jinping said, he quoted Helmut Schmidt, which is quite something to quote a former Chancellor from the same SPD party as Scholz's, and he said, quoting Schmidt he said, "it's very easy to lose trust quickly, and it's very difficult to regain it." Obviously, this is a big problem because if the Chinese, who are always looking at what is happening with Russia; they looked at the collapse of the Soviet Union in 1991, and they said they will do everything to ensure that would never happen to China, and in the same way, they look at who is now behaving toward Russia, with the sanctions. They say, if Germany can do that to Russia under blackmail from the British and EU, and U.S., what is preventing them from doing the same to China?

So in that sense, it's very important that Scholz made his visit, and obviously, we are in an extremely fluid situation: Who knows what happens on Tuesday [Nov. 8], with the midterm elections in the United States. If that leads to a significant weakening of the Democrats, maybe in a slightly different geometry, it's very important that Scholz made that visit, and hopefully this can be carried, because if the German industry would put their foot down, and really recognize what a danger these Greens represent, there may be some hope. But it is quite dangerous.

SCHLANGER: And Helga, I know you've written an article this week on the need for a change in course in German government policy. That will be published by {Executive Intelligence Review}; people can look for it on our websites. And also you've been interviewed repeatedly by Chinese networks for the discussion of what it meant to have this meeting, which is significant. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/06/helga-zepp-larouche-on-china-plus-world-today-program-on-scholzs-beijing-visit/>)

The other side of this is the attack on Germany, was the explosion of the Nord Stream 1 and 2 pipelines. This became a

subject of controversy, especially directed against the British, when the Russian Foreign Ministry called in the British Ambassador to Moscow to present a “severe demarche” as they said, over evidence that they presented to the UN Security Council that of the British hand in the Nord Stream pipeline explosion, but also the attack on the Russian Black Sea Fleet in Sevastopol harbor. (https://www.mid.ru/en/-foreign_policy/news/1836726/) Has there been any coverage of this in West? Is anyone talking about it? Because this was clearly aimed at the British hand in the whole NATO operation against Russia.

ZEPP-LAROUCHE: Compared to the importance of it, there is very little coverage, and what there is, they are trying to ridicule it, and play it down as just some typical Russian fake news. But as many experts in Europe and in the United States have expressed, they do not believe that Russia would make such an accusation if they do not have the facts to back it up. At the UN Security Council, the Russian Ambassador Vassily Nebenzia presented behind closed doors evidence that the British did have a role in the drone attack on the Russian Black Sea Fleet in Sevastopol, which the Russians were able to deflect and defeat. But also that the British were involved in the sabotage of Nord Stream 1 and 2. Obviously, this needs to be substantiated with proof and facts, but we had before, all kinds of military experts who basically said that the only {cui bono}, the only one with the capability, who has the motive, who was on site at the right moment, all speaks to either the United States or one of their allies; and the British definitely have the capacity to do these kinds of things. And I think this is really important: I would expect the Bundestag, for example, to make a really big investigation about that. The government should make an investigation, they should demand all information—they probably have it already.

Because the other thing is that Liz Truss, the short-lived Prime Minister of Great Britain: Somebody hacked her

smartphone, there is now evidence that one minute after the sabotage of Nord Stream, she texted U.S. Secretary of State Blinken, reading, "It's done." One minute after the attack! Now, for that to be coincidence is very unlikely. How was this phone being hacked? That's not so difficult, because she used her personal phone, and any data which is collected by anybody, like the NSA or the GCHQ, and collected and stored, is immediately available to all other big players, the Chinese, the Russians, so there is no longer any secret in this way. So I'm quite certain that the evidence will come out. And then, if it is really proven, then the implications of this are enormous.

I think for Germany to stay in an alliance with countries that are trying to ruin them economically is obviously an impossibility. So I think this British story is extremely relevant, and we should be following it, with extreme attention, because that may be one of the things which can turn the course of history to go in a completely different direction.

SCHLANGER: Speaking of creating a different direction for mankind, you've sponsored a number of conferences with present and former elected officials, primarily from Ibero-America, but now it's being expanded, and the discussion process that you've initiated is, how do we create a global citizen's movement, to achieve the just new security and financial architecture? The next conference of this is Nov. 22, 2022, and I'd like you to give a sense to our viewers of what we've done with this, and what you intend at this upcoming conference?

ZEPP-LAROUCHE: Well, we had on Oct. 7 and Oct. 27, two conferences which were mainly Latin American members of parliament and former elected legislators, who all expressed extreme concern about the war danger. Then out of that came the idea that naturally it should also concern other elected officials, both active and former ones, and also their

constituents; and out of this came the idea that when humanity is threatened with World War III that concerns everybody, and that automatically catapults every citizen to become a world citizen. And Friedrich Schiller, after whom the Schiller Institute is named, was of the opinion that there must not be a contradiction of being a patriot of your own country and being a world citizen, and therefore, the slogan of this is therefore, "World Citizens of All Countries Unite." Now, some of you may recognize that to be a variation of another call that also comes from a person from Trier, my hometown, so there is a certain historical irony in that. But otherwise, it is really a very important issue, because, I think we must make sure that this video that I mentioned in the beginning, by Steven Starr, everybody on the planet should see that!

We have to get rid of nuclear weapons! I have been of that conviction for a long time. We are also aware of the fact that it's very difficult, because despite some progress in the disarmament negotiations, nuclear weapons constitutes the power of those who have power, so it is very unlikely to get a deliberate agreement to ban nuclear weapons. So, despite the fact that it would make complete sense. Therefore, there are only two ways: One is the way which my late husband, Lyndon LaRouche, had proposed which became the SDI, which President Reagan adopted on March 23, 1983: Which was basically the idea that the superpowers should work together and develop new technologies that would make nuclear weapons technologically obsolete. I think that is still something on the table: That requires more research, more expertise, because a lot of the weapons systems have changed in the meantime, quite significantly. But it's still definitely one approach. The other approach is to make sure that there is a world public demanding that, and that is what we are trying to do in the short term. And when Mahatma Gandhi, who was the creator of the nonviolent method of resistance, when Jawaharlal Nehru, his closest associate was asked, in the face of nuclear weapons, do you think nonviolent methods are sufficient? And

Nehru replied, given the fact that nuclear weapons are the most violent form of violence, it must especially be nonviolent methods to fight against that.

So we invite you to participate in that, and get the message out to as many of your friends and colleagues as you can, because we definitely are in an extremely dangerous moment, because as long as we have the danger of a blowout of the financial system, the hyperinflation, the collapse of the neoliberal system, and people in the West thinking that the new, emerging countries of the Global South, of the BRICS, the Shanghai Cooperation Organization (SCO), which are all working on a new economic system, that they regard that as a systemic rival and enemy which must be contained—rather than taking up the offer to join it!—the war danger will remain.

So we will fight to get people in Europe and in the United States to understand that geopolitics must stop, that Europe and the United States must join with the countries of the Global South and respond to their demand that colonialism should end.

So we are at a very, very important moment in world history and there is every reason to become active. As Ray McGovern said yesterday: Get off your derriere, get off your butt, and start to become activists with us.

SCHLANGER: Well, Helga, thanks for joining us today. I think it's absolutely crucial that people take your urging that they watch this video from the event yesterday, at <https://www.schillerinstitute.com> under the title: "A Nuclear Cannot Be Won and Must Never Be Fought." (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/03/press-conference-a-nuclear-war-cannot-be-won-and-must-never-be-fought/>) And at the same website, you'll be able to register for the conference on Nov. 22, "Stop the Danger of Nuclear War Now" (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122) which will continue, and in fact expanding the

dialogue to bring people together around the world on this perspective which we just heard from Helga.

Until next week, you have your homework for you. Join us, and use the inspiration from the young people to confront the so-called “powerful,” and force them to acknowledge that they nothing to offer but war and chaos, and let’s break their power.

Hvem rasler med ”atomsablen” – og hvorfor?

Den 2. november 2022 (EIRNS) – Den russiske regering udsendte i dag en formel erklæring gennem sit udenrigsministerium, hvori den opfordrer de “fem atomvåbenstater” – USA, Storbritannien, Frankrig, Kina og Rusland – til hver især at bekræfte deres forpligtelse til den grundlæggende politik, at: “Vi bekræfter, at en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes”. Rusland gjorde dette i en politisk erklæring, som vi gengiver i sin helhed nedenfor, og hvori det indtrængende opfordres til, at “den mest umiddelbare opgave er at undgå ethvert militært sammenstød mellem atomvåbenmagter”, hvilket kunne medføre “katastrofale konsekvenser” for den samlede menneskehed. De insisterede på, at nedtrapning af den nuværende krise er den “højest prioriterede opgave” for alle.

Denne sætning (“en atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes”) opnåede berømmelse, som Reagan-Gorbatjov-formlen fra 1985, som bidrog til at dæmpe op for Den kolde Krig, og den blev senest bekræftet indbyrdes af de “fem atommagter” den 3. januar 2022. Rusland meddelte i dag, at “vi bekræfter fuldt ud vores engagement i den fælles erklæring fra lederne af de

fem atomvåbenstater om forebyggelse af atomkrig og undgåelse af våbenkapløb den 3. januar 2022". (<https://www.reaganlibrary.gov/archives/speech/joint-soviet-united-states-statement-summit-meeting-geneva>)

Denne erklæring fra udenrigsministeriet udgør et element i en række større strategiske initiativer, som den russiske regering har iværksat i løbet af de seneste 24 timer med det formål at forsøge at bryde den tilsyneladende uundgåelige udvikling mod krig.

Derudover meddelte udenrigsministeriets talskvinde, Maria Zakharova, i dag, at det russiske forsvarsministeriums tidligere anklager om, at britiske militærstyrker havde spillet en central rolle i "planlægningen" af både det ukrainske droneangreb den 29. oktober mod Ruslands flådebase i Sevastopol og sabotagen af Nord Stream-rørledningerne var blevet fremlagt med fuld bevismæssig opbakning ved et lukket møde i FN's Sikkerhedsråd den 31. oktober. Zakharova oplyste også, at den britiske ambassadør i Rusland, Deborah Bronnert, ville blive indkaldt til udenrigsministeriet "om kort tid" med samme formål. De eksplosive russiske afsløringer om Storbritanniens rolle er stort set blevet mørklagt af de vestlige medier – i hvert fald indtil nu.

Desuden genoptog Rusland i dag også den internationale aftale, der tillader korneksport fra Ukraine, som Rusland havde suspenderet efter det ukrainske droneangreb den 29. oktober mod Ruslands flådebase i Sevastopol, hvor man udnyttede den sikre korridor, som var forbeholdt eksport af korn. De gjorde det ikke som en "overraskende omvæltning af politikken", som mange af medierne hævder, men efter at de

1. havde forelagt deres sag for FN's Sikkerhedsråd i mandags, herunder beviser for britisk militær involvering i "planlægningen" af droneangrebet på Sevastopol, og
2. havde fået skriftlige forsikringer fra Kiev om, at

korridoren udelukkende ville blive brugt til korn.

De britiske og amerikanske reaktioner på afsløringen af Storbritanniens rolle har været meget afslørende. Den britiske regering har blot erklæret, at Rusland "spredte falske påstande af episk omfang"; Washington valgte imidlertid at sende en anden slags budskab til Moskva med det højst usædvanlige skridt at bringe en normalt hemmelig ballistisk missil-ubåd fra den amerikanske flåde – dvs. en af de tre komponenter i "atomtriaden", der er i stand til at tilintetgøre Rusland – op til overfladen for anden gang på to uger. Den første, USS West Virginia, dukkede demonstrativt op til overfladen i Det Arabiske Hav den 19. oktober; anden gang var det USS Rhode Island, som i går sejlede ind i havnen i Gibraltar, et britisk oversøisk territorium. For at gøre budskabet helt klart, udtalte talsmand for den amerikanske flåde, kaptajn John Craddock: "USA og Storbritannien deler en stærk historie af samarbejde gennem øvelser, operationer og samarbejdsaktiviteter som denne" (understregning tilføjet).

Hvem rasler med "atomsablen"? Svaret er helt indlysende.

Med hensyn til hvorfor, kan det ved første øjekast forekomme mindre indlysende for flere af vores medborgere.

I sin tale den 25. oktober til den "Internationale videnskabelige og praktisk anvendelige konference 'Videnskabeligt-teknologisk og innovativt samarbejde mellem BRICS-lande'", som blev afholdt af den [russiske] nationale komité for BRICS-forskning, gik Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche i dybden med problemstillingen:

"Det er det neoliberale systems systematiske sammenbrud, som er den virkelige dynamik bag den angelsaksiske geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina... Begivenhederne i London signalerer den endegyldige ankomst af den globale systemiske krise, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, advarede om for

51 år siden, da præsident Nixon erstattede Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser. Han advarede dengang om, at en fortsættelse af dette monetaristiske system, der var orienteret mod profitmaksimering for spekulanterne, nødvendigvis ville føre til en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig – eller et helt nyt økonomisk system på verdensplan.”

Det er af denne elementære grund, at erklæringen: “Stop faren for atomkrig nu”, som cirkulerer vidt og bredt med henblik på at indkalde til et tredje internationalt seminar for verdens politiske og sociale ledere, utvetydigt fastslår følgende:

“Vi opfordrer mennesker af god vilje i hele verden – uanset vores mangfoldige og naturlige forskelle – til at deltage i denne proces med overvejelser og søgen efter fredelige løsninger, herunder en grundig undersøgelse af en alternativ økonomisk politik, der kan erstatte spekulation, som har skabt så megen fattigdom og lidelse, med et system for produktion og fremskridt, som kan opfylde behovene hos en voksende verdensbefolkning.”

Det er af samme årsag, at Diane Sares kampagne til senatet i New York er af så strategisk stor betydning. I sin egenskab af Lyndon LaRouches stemme på den amerikanske politiske scene i dag, er Sares klare fordømmelse af den presserende fare for atomkrig og hendes præsentation af LaRouches politiske løsninger afgørende i disse sidste dage før valget den 8. november.

Dokumentation:

As a permanent member of the United Nations Security Council and one of the nuclear-weapon powers, in accordance with the Treaty on the Nonproliferation of Nuclear Weapons, the Russian Federation bears a special responsibility in matters related to strengthening international security and strategic stability.

In implementing its policy on nuclear deterrence Russia is strictly and consistently guided by the tenet that a nuclear war cannot be won and must never be fought. Russian doctrinal approaches in this sphere are defined with utmost accuracy, pursue solely defensive goals and do not admit of expansive interpretation. These approaches allow for Russia to hypothetically resort to nuclear weapons exclusively in response to an aggression involving the use of weapons of mass destruction or an aggression with the use of conventional weapons when the very existence of the state is in jeopardy.

Russia proceeds from the continued relevance of the existing arrangements and understandings in the field of cutting and limiting nuclear weapons, as well as reducing strategic risks and threat of international incidents and conflicts fraught with escalation to nuclear level. We fully reaffirm our commitment to the Joint statement of the leaders of the five nuclear-weapon states on preventing nuclear war and avoiding arms races of January 3, 2022. We are strongly convinced that in the current complicated and turbulent situation, caused by irresponsible and impudent actions aimed at undermining our national security, the most immediate task is to avoid any military clash of nuclear powers.

We urge other states of the "nuclear five" to demonstrate in practice their willingness to work on solving this top-priority task and to give up the dangerous attempts to infringe on vital interests of each other while balancing on the brink of a direct armed conflict and encouraging provocations with weapons of mass destruction, which can lead to catastrophic consequences.

Russia continues to advocate for a revamped, more robust architecture of international security based on ensuring predictability and global strategic stability, as well as on the principles of equal rights, indivisible security and mutual account of core interests of the parties.

Link: Statement of the Russian Federation on preventing nuclear war – The Ministry of Foreign Affairs of the Russian Federation (mid.ru)

Foto: eberhard grossgasteiger, Pexels

TV2 Lorrys interview med Tom Gillesberg dagen efter valget: Valgoriginal gik frem, men kom (igen) ikke ind | TV 2 Lorry

København den 4. november

Link til artiklen:

<https://www.tv2lorry.dk/kobenhavn/valgoriginal-gik-frem-men-om-igen-ikke-ind>

En chance for at kæmpe imod

Den 31. okt. 2022 (EIRNS) – Paven har tilsyneladende tilbudt Vatikanstaten som vært for forhandlinger mellem USA, Europa og

Rusland vedrørende såkaldte "fælles sikkerhedsforanstaltninger". Tidligere er det blevet rapporteret, at paven havde henvendt sig til præsident Biden angående Vatikanets medvirken til at arrangere fredsforhandlinger mellem Rusland og Ukraine; men de blev ignoreret. I stedet for at fortvivle og overlade tingene til skæbnen, er den rette løsning at intensivere opfordringen til forhandlinger om fælles sikkerhed. En sådan fremgangsmåde går videre end en skrøbelig og ustabil våbenhvile, som omgår problemstillingen. Aftalerne om "fælles sikkerhed" er faktisk præcis den nødvendige diskussion, som blev afvist sidste år, da Rusland bragte det uhøflige emne på bane, om hvorfor en militær styrke uophørligt bevægede sig frem mod deres grænse. [I december foreslog Rusland desuden to traktater om sikkerhedsanliggender med USA og NATO, og hvis der havde været en forhandlingsløsning, ville man muligvis have undgået udbruddet af krigen i Ukraine].

Det niveau af overvejelser, der er nødvendigt for at håndtere sådanne "fælles sikkerhedsspørgsmål", har man kunnet iagttage i mere end et par måneder på konferencerne i Schiller Instituttet. Nu fortsætter det gennembrud, der fandt sted i sidste uge med aktive og pensionerede lovgivere fra hele verden på initiativ af Schiller Instituttets "Andet seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd fra hele verden" den 27. oktober, dagligt frem mod et tredje seminar den 22. november, "For verdensfred: Stop faren for atomkrig nu", som ligeledes finder sted i et mødelokale i Mexicos forbundskongres.

(<https://schillerinstitute.com/blog/2022/10/25/conference-for-world-peace-stop-the-danger-of-world-peace/> ; https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122)

Hver dag er afgørende. Kina opsendte en ny rumstation i dag. Ruslands Putin afholdt i dag et møde i Sochi med den armenske premierminister, Nikol Pashinyan, og Aserbajdsjans præsident, Ilham Aliyev, for at håndtere de problemer, der har drevet de to lande tilbage i konflikt. Brasiliens Lula da Silva vandt officielt præsidentvalget over Jair Bolsonaro i Brasilien, hvilket giver en reel mulighed for, at BRICS-gruppen (Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika) kan komme op i et højt gear. I skrivende stund pågår der adskillige rænkespil, hvor man forsøger at finde ud af, om Bolsonaro kan lukke landet ned og kaste Brasilien ud i en borgerkrig. Farerne er reelle, for selv om den atlantiske bande ikke har historien på sin side, er menneskearten i eksistentiel fare hver eneste dag, hvor deres vanvittige vrangforestillinger hærger planeten.

Den nyligt offentliggjorte amerikanske militærdoktrin truer, med hensigt, verden: Vi har en række udløsende faktorer til at indlede en atomudveksling, men I bliver bare nødt til at gætte. ...

Idéer fungerer. Gode ideer skaber gode løsninger. Der er tre uger til den mest kraftfulde demonstration på planeten af, hvordan det fungerer. De uafhængige borgerkandidater i USA, Joel Dejean og Diane Sare, er i centrum for denne frigørelsesproces i den første af disse tre uger. Alt, hvad man kan bede om, er en chance for at kæmpe.

Foto: Pexels, CC0

CFR's Foreign Affairs

beskriver, hvad det ville kræve for at besejre både Kina og Rusland

Den 30. oktober 2022 (EIRNS) – Det vestlige vanvid er ved at nå nye højder, som det fremgår af en aktuel artikel i Council on Foreign Relations' publikation Foreign Affairs af Thomas Mahnken med titlen: "Could America Win a New World War?" og med en tilføjelse: "What It Would Take To Defeat Both China and Russia."

Utroligt nok gennemgår Mahnkens artikel den 27. oktober en skitseplan for, hvordan USA kunne gå til værks for at vinde denne krig, og nej, han spøjte ikke. USA, anfører Mahnken, "skal opbygge omfattende ammunitionsreserver, opbevare udstyr af høj kvalitet og udarbejde kreative teknikker på slagmarken" samt "udvide og uddybe USA's forsvarsindustrielle base". Desuden bør vi, skriver han, "udvikle nye fælles operationelle koncepter", studere "de strategiske konturer af en krig med en række scenarier" og koordinere yderligere med allierede.

Ellers er artiklen fyldt med fantasifulde udtalelser som: "Moskva kunne i mellemtiden beslutte, at når USA er fastlåst i det vestlige Stillehav [i kampen mod Kina – red.], kunne det slippe af sted med at invadere yderligere dele af Europa". Den slutter med en forbløffende uinspirerende opsang: "USA og dets allierede må planlægge, hvordan de samtidig kan vinde krige i Asien og Europa, hvor ubehageligt perspektivet end kan forekomme."

Den undersøgende journalist Caitlin Johnstone, der skriver om denne artikel, gør opmærksom på, hvordan vestlige medier i stigende grad fremmer ideen om, at Vesten må acceptere krig som ikke blot mulig, men sandsynlig, og som noget vi bør være forberedt på. "Disse eksperter beskriver fremkomsten af en

multipolær verden som noget, der uundgåeligt bliver ledsaget af en eksplosion af vold og menneskelige lidelser,” skriver hun, men “[d]et behøver ikke at være tilfældet.” Hendes artikel blev bragt på Consortium News den 28. oktober: “All at Once Mainstream Pundits Push for World War III”.

Såfremt de vestlige nationer ville lytte til opfordringen fra Schiller Instituttets leder, Helga Zepp-LaRouche, og LaRouche-bevægelsen om at skabe en ny udviklings- og sikkerhedsarkitektur, ville den tilsyneladende uundgåelige fremmarch mod krig faktisk forsvinde fra den ene dag til den anden.

(<https://www.foreignaffairs.com/united-states/could-america-win-new-world-war>)

Foto: Алесь Усцінаў, Pexels CC0

Folketingskandidat Gillesberg sætter risikoen for atomkrig på dagsordenen ved valget den 1. november i Danmark

Denne artikel blve bragt den 30. oktober 2022 i EIR Daily Alert, Washington, D.C.:

KØBENHAVN, 29. oktober 2022 (EIRNS) – Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, er på stemmesedlen til Folketinget den 1. november i København og fører kampagne for at skifte fra at sende våben til Ukraine til at tilskynde til

fredsforhandlinger og nedtrappe den atomare trussel. Hans kampagne føres i forbindelse med Schiller Instituttets Venners valgplatform, der opfordrer til et nyt paradigme i internationale relationer, nemlig fred gennem udvikling.

Gillesberg har med stor gennemslagskraft siden 2005 stillet op til samtlige folketingsvalg undtagen ét på denne platform, i opposition til de herskende politiske fraktioner, som har bevirket, at Danmark er blevet en loyal deltager i NATO's krige i Irak, Afghanistan og Libyen. Siden 2015 har danske soldater trænet ukrainske styrker, og Danmark har sendt våben til Ukraine.

I denne sammenhæng har Gillesbergs kandidatur, på trods af krigshøgenes bestræbelser på at mørklægge hans kampagne, haft en væsentlig indflydelse, især gennem en kampagneaktion, hvor der blev sat 500 opsigtsvækkende plakater op i København med sloganet: "Stop NATO's krige: SAMARBEJDE – Fred gennem udvikling". Plakaten fremviser flag fra nationer, der arbejder sammen – Danmark, Ukraine, Rusland, Kina, Indien og USA – samt et billede af et byggeprojekt i Afrika.

På skandaløs vis blev mindst 140 plakater fjernet af ukendte politiske vandaler, og politiet er ved at undersøge sagen. Som reaktion på skandalen interviewede det nationale radioprogram, Den Uafhængige Radio, Gillesberg den 26. oktober og spurgte kandidaten, hvem der egentlig ville have plakaterne fjernet? Gillesberg gjorde det klart, at han ikke er offeret for hærværket, men at det danske demokrati er. Hans kampagne udfordrer de fortællinger, der anvendes til kontrol af den offentlige mening, til understøttelse af krigsførelse og til at påtvinge hårde vilkår på energiområdet og hyperinflation.

Tre dage før valget har ingen andre nationale medier foretaget et interview med Gillesberg, men hans kampagne har succes med at alarmere om krigsfaren, og hvad vi bør gøre. Han stiller alle de presserende spørgsmål, f.eks. hvorfor er der ingen, der stiller spørgsmålstejn ved, hvem der saboterede Nord

Stream-rørledningerne nær den danske ø Bornholm? {Cui bono?}

Hans kampagne har sat tusindvis af eksemplarer af hans erklæring i omløb, hvor han spørger: "Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?" Han stiller spørgsmål, der skal provokere folk til at tænke, f.eks.: "Er det Ruslands skyld, at der er energi- og inflationskrise? [og er Rusland eneansvarlig for krigen i Ukraine?]"

Hans erklæring indeholder også løsninger. Sammenfattende er hans tre hovedpunkter: Stop NATO's krige; samarbejd med Rusland, Kina og resten af verden; stop røverisk finans- og spekulation og opbyg verdensøkonomien med "Lyndon LaRouches Fire Love". Denne tilgang kræver en Glass/Steagall-regulering af bankvæsenet, målrettet kredit til infrastruktur og projekter med videnskabelige drivkræfter.

Erklæringen har nået vigtige dele af København via massiv omdeling. Tidligere på måneden cirkulerede den inde i Folketinget på den årlige københavnske kulturnat og nåede ud til folk i alle 14 partier og 20 kandidater. Den 26. oktober blev erklæringen udsendt på Københavns Universitet på et studentermøde for kandidater fra otte partier. Forsøget på at begrænse diskussionen mislykkedes, da to kandidater reagerede på en journalist fra EIR News, der bad kandidaterne om at forholde sig til, hvorledes Ukraine-krigen burde bringes til ophør? Journalisten udtalte, at Gillesberg redegør for faren for eskalation af en atomar brand, og hvordan vi er nødt til at aktiveres for at stoppe den [ved at skifte fra at sende våben til Ukraine til at presse på for fredsforhandlinger].

Det, der gør Gillesbergs advarsel endnu stærkere, er, at han er kendt for sine tidligere kampagner for at få Danmark til at ændre kurs i den udenrigs- og økonomiske politik. Tom Gillesberg og hans plakater er en særlig institution i dansk politik siden hans første kampagne i 2005, hvor han med plakatsloganet: "Når boblen brister... Nyt Bretton Woods"

advarede mod derivater og hyperinflation, som det er sket. Der har været signaturplakater/politiske slogans til hver valgkamp siden. I 2015 var det: "Win-Win med BRIKS – ikke sammenbrud og krig". Nu er Tom Gillesberg en afgørende stemme på den europæiske scene.

Helga Zepp-LaRouches tale ved videokonference: For verdensfred STOP FAREN FOR ATOMKRIG

HELGA ZEPP-LAROCHE: [English 7:30]

Hello. I greet you wherever you may be. What brings this meeting together, which is actually a sequel meeting to one we had on October 7th, where with the distinguished Congressmen and -women from Latin America, it was clear to us that we had to do an extra effort to mobilize the world population to the danger in which we are. And, I think that one of the most disturbing facts about the present situation is that for those who have looked at the danger of nuclear war and the escalation, who are realizing that the vast majority of human beings on this planet have no inkling on what kind of a powder keg we are sitting. If you think back to the early 1980s, when we had the medium-range missile crisis in Europe between the SS-20 and the Pershing II being directed against each other with only a few minutes' warning time, you had hundreds of thousands of people in the street warning of World War III. And today, when the situation is so much more dangerous, there is very little. There are some demonstrations, but not

in any correspondence of the possibility of the extinction of the civilization, which is what we are talking about if only one nuclear weapon would be used. Just to give you a sense, we have today, the 27th of October until October 30th—another three days—you have simultaneously the entire NATO and the entire Russian armed forces being involved in their annual nuclear exercise. That means the arsenals of the two largest nuclear powers are right now rehearsing a nuclear war. Because that is the basis of the Steadfast Noon maneuver, the NATO maneuver which is exercising the readiness of their nuclear arsenal. Given the fact that the main target is Russia, they are rehearsing a nuclear war against Russia. That means that the entire arsenal of B-52 bombers have been brought from the United States to the European theater. At the same time, the Russians also have their regular maneuvers called “Grom,” which is the Russian word for thunder. They are also involved in a large maneuver, including the live missile launches.

Given the tension, this is not just a routine maneuver, even though it has been declared by both sides to be that. But this is in the middle of a situation in the Ukraine war which is getting more dangerous by the day; this is in the context of all kinds of maneuvers. For example, remember that Russian Defense Minister Shoigu just a few days ago had called all his colleagues—the Defense Ministers of the U.S., U.K., France, and Turkey—warning them that they had intelligence about the Ukraine preparing a dirty nuclear bomb which then in a fake operation would blame Russia for. Naturally, this was denied by the Ukrainian side, but just yesterday Shoigu continued this series of phone calls by calling the Indian and Chinese Defense Ministers, also discussing this situation.

Now, only a very short time ago, President Zelenskyy of Ukraine, in a meeting with the Australians, had basically called for preemptive use of nuclear weapons against Russia, which then was pulled back. His aides said he didn't mean it

that way. Stoltenberg, the NATO General Secretary, said that a victory of Russia in Ukraine would be a defeat of NATO, and therefore could not be tolerated. President Biden on October 6th in a more or less private meeting, had warned about the use of tactical nuclear weapons from the side of Russia would could lead to an Armageddon, which then also was corrected. Defense Minister Shoigu said that the use of nuclear weapons in Ukraine is absolutely not on the table, and not even on the horizon. Naturally, all of this takes place in the context of which side has what nuclear doctrine. It is an absolute fact that the Russian nuclear military doctrine provides for the use of nuclear weapons only in the case that the territorial existence of Russia is at stake. That obviously is not the case under normal circumstances. While on the other side, since the Bush administration, the United State has a first strike doctrine. That is something which is absolutely not discussed, and I think we have to discuss it because ever since the U.S. has the prompt global strike doctrine, it does have the element of a first strike use.

Now, when President Biden came into office in January 20, 2021, he promised that he would clarify that, and correct the U.S. doctrine to the sole purpose only that only in order to deter a nuclear attack, or if necessary, retaliate against a nuclear attack, would the United States use nuclear weapons. So, I think we need to have a very broad discussion among military experts. Is it acceptable to be part of NATO when the policy of NATO is a first strike policy? That is not some theoretical question very far away. We should note the fact that in February 2021, it was the leader of the Strategic Command, Admiral Richard, who had advised the Pentagon to change the likelihood of the use of nuclear weapons from "not likely" to "likely." So, that was the response. Just last week, the United States ship {USS West Virginia} ballistic missile submarine surfaced in the Arabian Sea. Now, Russian expert Alexander Timokhin, wrote in the magazine {Vzglyad} which is the Russian word for view, that the very unlikely

occurring of that U.S. submarine surfacing—normally these submarines don't like to be seen and their location is supposed to be a secret—would have been a demonstration on the side of the United States that they are capable of delivering a first strike to disarm the Russian nuclear arsenals in a preemptive way and prevent Russian retaliation by putting such missiles on a flat trajectory rather than a ballistic one, and therefore shortening the flight time significantly, thereby depriving the Russian side of going for a counterstrike.

I don't know. This all is very worrisome, and I think we do need a public debate about that, because if we are that close to the mistrust and the assumption that this could happen and the Russians have this doomsday strategy whereby if the Russian leadership would be eliminated in a first strike, then they have an automatism which would set into motion all the nuclear capability even if the Russian leadership is already eliminated.

I think all of these developments are really a reason to have a total alarmist situation. What is at stake is the existence of the human species. We have discussed at the previous meeting on October 7th that the fact that if there would be a nuclear war, and it is the agreement of all competent military experts that there is no such thing as a tactical nuclear war, if one single nuclear weapon is used, the entire arsenal will be used, and that will be the end of civilization. Because a nuclear winter would kill off in all likelihood those few billion who would survive the actual nuclear war. It would probably be the end of the human race, or at least in the form we know it now. If some miserable people would survive in the following years, one should remember the word of John F Kennedy who said that those who die in the first hours will be lucky compared to those who manage to live on for a couple of weeks or months or years.

Therefore, because it is the existence of all of civilization which is at stake, we discussed that that by definition makes

it that every person on this planet is a world citizen, and has to think like a world citizen. We have been catapulted to be representative of the one humanity, whose existence is at stake right now. This is why we want to escalate this mobilization. We want to bring it into all countries, and we want to evoke from a group of nations whatever it may be, that they must address this condition. We must have an emergency session of the UN General Assembly or another occasion would be at the upcoming G-20 meeting in Indonesia in mid-November. But a group of nations has to come forward and offer an alternative to this danger.

The Schiller Institute has mobilized since the outbreak of this war, to have an international conference to have a New Paradigm, to have a new international security and development architecture which takes into account the interest of every single country on the planet; which means a European security architecture clearly has failed. If you don't include countries which right now are supposed to be completely excluded, and there is actually an effort going on to decouple the United States and Europe and some of their few allies from Russia, China, the BRICS countries, the SCO. That will not work. You cannot split the world in two places and think that with all the problems we have that there can be a solution. We need a motion to put on the table for a new international security and development architecture, a new world economic order which addresses also the fact that the trans-Atlantic financial system is in a hyperinflationary blow-out. We have seen in the case of Great Britain and the unfortunate fate of the short-term Prime Minister Liz Truss, that the effort by the central banks—in that case, by the Bank of England—to go for first quantitative easing, pumping money, then seeing that this leads to inflation; then going to quantitative tightening, then realizing that may lead to a collapse of the stock and bond markets, then going back to quantitative easing. This is not going to be a viable solution. If the European Central Bank is doing the same thing in the next

farens for atomkrig

Den 26. oktober 2022 (EIRNS) – Forhenværende og nuværende valgte embedsmænd og civile ledere fra Amerika og Europa mødes i dag i Mexicos kongres i Mexico City og via Zoom-videokonference fra kl. 16-19 dansk tid, for at samle borgere på tværs af alle kontinenter for sammen med dem at bringe verden tilbage fra randen af atomkrig. De handler ud fra princippet om, at menneskehedens sag er én og samme for alle, nemlig at sikre en international orden, hvor samtlige nationer og alle mennesker kan leve i fred og voksende velstand. Både sikkerhed og økonomisk udvikling er uløseligt forbundet.

Beslutningen om at arrangere dagens konference i Schiller Instituttet blev truffet blot tre uger tidligere af den gruppe på seks tidligere og kommende lovgivere fra Amerika, som deltog sammen med Helga Zepp-LaRouche den 7. oktober i en dialog om, hvorledes lovgivere fra Latinamerika og Caribien kunne påtage sig lederskab for at forhindre verdenskrig. Lovgiverne insisterede ved afslutningen af deres diskussion på, at deres dialog skal følges op af yderligere dialoger af denne art mellem flere mennesker fra andre lande. De opfordrede især europæerne til at træde frem og slutte sig til dem.

I dag, tre uger senere, vil de 15 lovgivere og civile ledere, der deltager i denne dialog med Zepp-LaRouche – dobbelt så mange som for tre uger siden – omfatte en fremtrædende europæisk deltagelse.

Disse dialoger i Schiller Instituttets regi afspejler en holdningsændring, som vinder frem i hele den vestlige verden. Lovgivere og civile ledere er begyndt at indse, at der ikke er noget håb om overlevelse, såfremt vi blot lader stå til og bønfaller de vestlige regeringer og deres kontrollanter i City of London og Wall Street om at forsvare folk mod krig, fattigdom og sygdom. Med den gryende realitet, at NATO's

unipolære krigsfremstød har bragt os til det punkt, hvor vi er på vej mod en atomkrig, er de lokale ledere ved at erkende, at enten griber de ind, eller også risikerer vi alle at dø.

Kongresmedlem Paul Gosar fra Arizona er et eksempel på denne holdningsændring, idet han påtog sig at tilbyde at være vært for fredsforhandlinger mellem præsident Putin og præsident Zelenskij i Phoenix, Arizona, et sted "tilpas langt væk fra konflikten og fjernt fra de enheder, der i øjeblikket tilskynder til mere krig, til at være et frugtbart mødested". (<https://twitter.com/DrPaulGosar/status/1585480038295564288>)

"Hvis der ikke findes en eneste leder blandt vores politikere eller i vores militær, der vil forsøge at afslutte denne krig uden utænkkelig verdensomspændende død og ødelæggelse, så er jeg nødsaget til det", skrev han i forbindelse med offentliggørelsen af en fælles skrivelse, som han havde tilsendt begge de to præsidenter. "Den globale politiske og militære ledelse nægter at gøre det mindste forsøg på at nedtrappe konflikten mellem Rusland og Ukraine. I stedet for at indlede fredsforhandlinger synes krigsmagere, neokonservative og Biden-regimet at være stålsatte på at udløse en potentiel atomar verdenskrig over hele menneskeheden. Lad os nedtrappe de atomare spændinger, afslutte denne krig og gøre en ende på den død og ødelæggelse, der plager begge nationer. Fred må sejre", erklærede han.

(<https://timcast.com/wp-content/uploads/2022/10/Rep.-Gosar-letter-to-President-Putin.pdf>)

Vigtigheden af Gosars initiativ består ikke i, hvorvidt det vil virke som foreslået, men i at han gennem handling bekræfter, at det "at gå med for at klare sig" med "den måde tingene er på", vil få os dræbt. Freden må sejre, og den enkelte må tage ansvar for at sikre, at det lykkes. Hans ageren kan måske få andre i især det republikanske parti til at handle; det øger i hvert fald offentlighedens afsky for sådanne patetiske slaver af krigsmagerne, som medlemmerne af

det Demokratiske Partis progressive gruppe i den amerikanske kongres netop har vist sig at udgøre. [I mandags offentliggjorde Congressional Progressive Caucus et brev underskrevet af 30 medlemmer af gruppen og stilet til præsident Biden, hvori de opfordrede ham til at gøre en større indsats for at fortsætte diplomatiet (ved siden af den militære og økonomiske støtte til krigen). Men Caucus afviste fuldstændigt og trak brevet tilbage tirsdag!].

Frygten for atomkrig skaber sprækker i enhver institution i Vesten. Et eksempel: Forsøget på at mørklægge Diane Sares uafhængige kandidatur til senatorposten i New York er ved at krakelere, som det fremgår af Ballot Access News, der dækkede Spectrum News' skandaløse forsøg på at udelukke den legitime kandidat Sare fra deres debat om det amerikanske senat i New York – og som afslørede den manipulering af meningsmålingerne, der blev anvendt til dette formål.

Et andet eksempel på dette: Den fransk-tyske alliance, som Europa har været organiseret omkring i efterkrigstiden, er brudt sammen; præsident Macron og kansler Scholz mødtes onsdag den 26. oktober for at opretholde forestillingen om et forenet Europa, men formåede ikke engang at holde en fælles pressekonference efter deres møde.

Og endnu en fra Europa: Statsministeren i NATO-medlemsstaten Norge, Jonas Gahr Støre, meddelte sit lands parlament tirsdag den 25. oktober, at "der er intet gavnligt ved at isolere Rusland. Det er alarmerende, at der i dag er så lidt kontakt og direkte kommunikation med Rusland. Det svækker muligheden for at finde en forhandlet afslutning på krigen" på et tidspunkt, hvor "vi nu befinder os i den mest krævende sikkerhedspolitiske situation siden Anden Verdenskrig".

For alle, der mener, at vi overdriver med hensyn til faren for atomkrig, anbefaler vi, at de læser det svar, som Ruslands ambassadør i USA afgav til {Newsweek} vedrørende rapporter om, at den 101. luftbårne divisions øverstbefalende, der har slået

lejr ved den rumænske grænse til Ukraine, er ivrige efter at rykke ind:

“Vi har ikke til hensigt at finde os i en situation, hvor de militære trusler stiger ved de russiske grænser”, udtalte ambassadør Anatoly Antonov. “En direkte indblanding af det amerikanske militær i kamp vil medføre katastrofale konsekvenser. Jeg er overbevist om, at en yderligere optrapning af situationen ikke er i Washingtons egeninteresse.

“Lad mig minde jer om, at for 60 år siden, i den mest intense fase af den caribiske krise, nærmede vores lande sig tærsklen til en ødelæggende konflikt, men i sidste øjeblik lykkedes det dem at tage et skridt tilbage. De russisk-amerikanske relationer har atter ramt bunden. Det ville være vanvittigt at presse forholdet mellem de store atommagter yderligere ned.”
(<https://www.newsweek.com/russias-envoy-warns-disastrous-consequences-if-us-troops-enter-ukraine-1754917>)

Københavns Universitets valgmøde: Spørgsmål rejst om Tom Gillesbergs kampagne for at forhindre, **at krigen i Ukraine bliver til atomkrig**

København den 25. oktober. Kandidater fra otte partier deltog i Københavns Universitets valgmøde med 400 studerende. Tom Gillesbergs valgkampagne delte valgpjecer ud mens de

studerende ankom.

KU's prorektor, Kristian Cedervall Lautau, som var ordstyrer begyndte mødet med at sige, at når man er politiker, skal man svare på fire spørgsmål. Det første er, hvordan man kan reducere faren for atomkrig, men det skal vi ikke tale om i dag. Der var tre andre emner. Det sidste var, hvordan skal vi håndtere den grønne omstilling i lyset af energikrisen og krigen i Ukraine? En af de to spørgsmål til politikerne fra salen om emnet var fra Executive Intelligence Review:

Jeg synes ikke vi skal hoppe over, hvordan vi afslutter krigen i Ukraine. Der er en kandidat udenfor partierne, Tom Gillesberg, som siger, at det vigtigste spørgsmål er, hvordan vi forhindrer, at krigen i Ukraine bliver til atomkrig, og at vi skal skifte fra, at det vigtigste er at sende våben til Ukraine til, at det vigtigste er at presse på for fredsforhandlinger, og at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Hvad mener I om det?

Det blev besvaret af Palle Dragsted fra Enhedslisten og Ida Auken fra Socialdemokratiet.

Link til lydfil:

**Københavns Universitets valgmøde:
Spørgsmål rejst om Tom Gillesbergs
kampagne for at forhindre, at krigen i
Ukraine bliver til atomkrig**

USA, Storbritannien, Frankrig og NATO afviser russiske advarsler om en provokation med beskidte bomber i Ukraine

Den 24. okt. (EIRNS) – USA, Storbritannien og Frankrig har sammen med NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, afvist russiske advarsler om, at Kiev-regimet muligvis forbereder en provokation mod Rusland ved hjælp af en såkaldt beskidt bombe, en konventionel sprængladning indeholdende radioaktive materialer. "Påstanden om at Ukraine forbereder sig på at anvende beskidte bomber i Ukraine er absurd," udtalte Stoltenberg til {Politico} i et interview i alliancens hovedkvarter i Bruxelles. "Det der gør os bekymrede er, at dette er en del af et mønster, som vi tidligere har set fra Rusland – i Syrien, men også i starten af krigen, eller lige før krigen startede i februar. Og det er, at Rusland beskylder andre [for] at gøre det, som de selv har til hensigt at gøre", kværnede Stoltenberg videre. "Rusland bør ikke bruge disse falske beskyldninger eller påstande som et påskud til at optrappe krigen i Ukraine yderligere", blev han citeret for at sige.

USA, Storbritannien og Frankrig udsendte i går en fælles erklæring efter den russiske forsvarsminister Sergej Shoigus telefonopkald til sine kolleger i disse lande i Tyrkiet. "Vores lande gjorde det klart, at vi alle afviser Ruslands åbenlyst falske påstande om, at Ukraine forbereder sig på at bruge en beskidt bombe på sit eget territorium", udtalte de. "Verden vil gennemskue ethvert forsøg på at bruge denne påstand som et påskud til en optrapning. Vi afviser endvidere ethvert påskud til en optrapning fra Ruslands side."

(<https://www.state.gov/joint-statement-on-ukraine-2/>)

Helga Zepp-LaRouche orienterer EIR om det presserende behov for at gennemføre et nyt paradigme i lyset af truslen om verdenskrig og økonomisk nedbrud

Lørdag, den 22. oktober 2022

PAUL GALLAGHER: I dag er det lørdag den 22. oktober 2022, og det er 60-årsdagen for den dag, hvor USA's præsident John F. Kennedy holdt en tale, som oplyste verden om, at den befandt sig i en atomar krigskrise, en nedtælling til en atomkrig, som muligvis kunne ødelægge civilisationen. Kennedy meddelte, at USA havde fundet beviser for, at Sovjetunionen havde leveret atommissiler til Cuba, og sagde, at USA under ingen omstændigheder ville tolerere dette, absolut ikke, og at en krise var i gang, som tiltrak sig verdens opmærksomhed og fastholdt folk i frygt for den i mere end to uger. [<https://www.jfklibrary.org/learn/about-jfk/historic-speeches/address-during-the-cuban-missile-crisis>]

Her er Paul Gallagher fra EIR. Jeg taler med Helga Zepp-

LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet og en hyppig spidskandidat for det politiske parti BüSo i Tyskland, om den ekstraordinære situation, som udvikler sig der og internationalt.

Så, Helga, god eftermiddag til dig.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag.

GALLAGHER: Lad mig starte med at fastslå, at Nord Stream-naturgasledningen er et undersøisk rørledningsprojekt mellem Rusland og Tyskland under Østersøen, som de har udarbejdet i fællesskab i mere end 15 år. Rørledningen blev suspenderet i 2022 efter pres fra USA, og den 26. september blev den saboteret af kraftige eksplosioner, som havde til formål at ødelægge den fuldstændigt. Det ser ud til, at dette har haft en indvirkning på det tyske politiske liv, på trods af at det bliver mørklagt.

Helga, kan du analysere for EIR, hvad der er sket her, og hvad dette betyder for Tyskland og truslen om krig mellem NATO og Rusland?

ZEPP-LAROUCHE: Altså, det første man kan sige er, at de officielle medier og kanaler tydeligvis forsøger at omtale det så lidt som muligt, hvilket allerede er yderst ildevarslen, i betragtning af at dette forværrer Tysklands energisituation i et stykke tid fremover. Militære eksperter har erklæret, at sabotagen var af en sådan art, at den udelukkende kan være udført af en stat. Den kan ikke være udført af private dykkere, og det begrænser naturligvis antallet af stater, der har haft tilgang. Nu kan man spørge sig selv, hvem der havde kapacitet, hvem der havde mulighed og hvem der havde motivet? Nogle militære eksperter påpeger, at hvis det havde været Rusland, ville det have betydet, at Rusland skulle sejle med ubåde og andet udstyr 300 km gennem Østersøen under NATO's totale overvågning og kontrol, og hvis det havde været Rusland, ville det derfor bevise, at de havde en betydelig

overlegenhed inden for undervandskrigsførelse for at kunne gennemføre dette praktisk talt lige for næsen af NATO's omfattende overvågning. Hvis det var tilfældet, ville det have helt andre konsekvenser for den militære balance.

Men der er nu også adskillige mennesker, som påpeger, at hvis der var beviser for, at det var Rusland, ville NATO, EU og regeringerne have afholdt en lang række pressekonferencer, og alle dagblade ville have været spækket med sagen. Men da der ikke er hændt noget af den karakter, ser det ikke ud til, at det var Rusland.

I stedet har den tyske regering i et svar på et spørgsmål fra en parlamentariker udsendt et officielt svar, som også er yderst mærkværdigt: De erklærede, at de ved, at det var sabotage – hvordan kunne de vide det, hvis der ikke var nogen officiel undersøgelse? Sverige trak sig i øvrigt ud, og så var der en eller anden besynderlig undersøgelse, som kun involverede Tyskland og Danmark, men de tyske dykkere havde ikke udstyr til at gå ned til 70 og 80 meters dybde, så det hele fremstår meget ildevarslende. Desuden fastslår erklæringen fra den tyske regering, at man af hensyn til statens sikkerhed ikke vil offentliggøre yderligere oplysninger.

Det forekommer meget besynderligt: For en sabotage med så enorme økonomiske og dermed sociale og politiske konsekvenser. at lade det blive ved det, giver naturligvis anledning til den mistanke, som mange mennesker nærer, at det er en fremmed stat, som ikke er venligsinde over for den tyske regering, der har udført det. I betragtning af at de eneste stater, der kunne have udført det, ville have været USA, Storbritannien, Polen og måske Litauen, men alle antyder – og ved også – at intet i dette stærkt overvågede område af Østersøen kunne være blevet udført uden USA's kontrol og samtykke.

Så hvorfor undlader den tyske regering at nævne noget? Folk har mere og mere en fornemmelse af, at den nuværende tyske

regering ikke forsvarer det tyske folks interesser, og det på trods af, at den tyske økonomi vil bryde sammen i efteråret og vinteren på dramatisk vis, hvor sabotagen af disse rørledninger vil have spillet en afgørende rolle.

GALLAGHER: Er der nogen i Tyskland, der i betragtning af den enorme forøgelse af priserne og sabotagen af den tyske økonomi som følge af tabet af naturgasforsyninger og olieforsyninger – men især naturgas – er der nogen, der hævder, at Rusland og Tyskland bør reparere denne rørledning? Eller er der overhovedet nogen aktioner mod denne NATO-politik med henblik på fuldstændig krigsførelse mod Rusland?

ZEPP-LAROUICHE: Det vil jeg mene! Netop i dag er der adskillige demonstrationer, og der har været talrige demonstrationer i de sidste dage og uger, ikke kun i det østlige Tyskland, men især der, men også i dag i mange vesttyske byer. Hvad folk ytrede i disse demonstrationer var, at det er nøjagtigt som i 1989: Det var de demonstrationer, hvor Berlinmuren faldt som følge heraf. Man kræver, at sanktionerne mod Rusland skal ophøre, at våbensalget til Ukraine skal indstilles, at dette ikke er vores krig, vi kræver en diplomatisk løsning. Mest interessant er aktionerne i byen Stralsund, hvor de kristelige demokrater (CDU), de frie demokrater (FPD), Linke (Venstrepartiet) og socialdemokraterne (SPD) samt en alliance af borgere kaldet "Borgere for Stralsund" alle har underskrevet et initiativ, hvor man tilbyder, at byen Stralsund skal være værtsby for fredsforhandlinger med Ukraine. Man erklærer, at der ikke er noget vigtigere end fred på vores jord, og refererer til den storslåede historie om at skabe Freden i Stralsund, som er en henvisning til konfliktløsningen fra 1370, hvor en krig mellem Danmark og Hansestæderne (herunder Stralsund) endte med den såkaldte Fred i Stralsund. Så mere end 650 år senere ønsker de at skabe en ny Fred i Stralsund, hvilket er en meget imponerende intervention, som efter min mening tydeligt genopliver ånden fra 1989 i disse demonstrationer. De forlanger også, at den nuværende tyske regering skal træde

tilbage.

GALLAGHER: Så, ånden fra 1989 er helt sikkert til stede! Der er en kendt blogger og strategisk ekspert, Alexander Mercouris, som i en video argumenterede for, at denne mørklægning af situationen med rørledningerne, på trods af nogle meget klare indikationer på, hvad der skete, at det betyder, at den tyske regering er under kontrol af en fremmed magt, som er fjendtlig over for Tyskland – det var således han udtrykte det. Hvad er dit syn på dette ræsonnement? Har det betydning for de demonstrationer, der er på vej, og for regeringens ageren?

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Der er utallige opfordringer til, at denne regering skal gå af, som mange mennesker mener, er den værste regering, Tyskland har haft i hele efterkrigstiden. Det gælder helt sikkert for De Grønne – det er en såkaldt "gadelygtekoalition" med De Grønne, de liberale [FDP] og Socialdemokraterne, hvoraf De Grønne i virkeligheden er krigspartiet, NATO-partiet, med den mest høgeagtige, krigeriske politik, og man kan ikke skelne det de repræsenterer, fra Stoltenberg eller Blinken. Den såkaldte økonomiminister, Robert Habeck, som tidligere var temmelig populær i meningsmålingerne, styrtdykker nu og er blevet genstand for offentlig foragt, fordi han helt klart fører en politik, der betyder en afindustrialisering af Tyskland. Således befinder vi os midt i en enorm social eksplosion i Tyskland.

GALLAGHER: Interessant. Vi har set dette for nylig i Storbritannien, hvor Liz Truss, som var klar til at trykke på atomknappen og en rigtig fighter, ankom som et helvede på hjul til premierministerposten, derefter faldt hjulene meget hurtigt af, nu er hun trådt tilbage, og de befinder sig i en regeringskrise såvel som i en finanskrisen. Så vi oplever disse ting i hele Europa.

Lad mig spørge dig: Du bliver ofte omtalt og interviewet i

medierne i Kina, senest i går i CGTN's udsendelse "Dialogue". I et af interviewene [<https://chinaplus.cri.cn/podcast/detail/1/2706897>] fokuserede de på din vurdering af situationen i Frankrig og Tyskland. Hvad kan du fortælle kineserne om situationen i Europa? Hvad finder du er vigtigst, at de bør forstå?

ZEPP-LAROUCHE: De ser særligt på Tyskland, med fuldstændig forbløffelse: Et engang stolt folk af digtere og tænkere, som beundres for sin videnskabelige og teknologiske ekspertise i hele verden, begår økonomisk selvmord for øjnene af den øvrige verden. Det er meget svært for folk i Asien generelt at forstå, hvorfor Europa er på en så selvdestruktiv kurs.

Det, de foretager sig som konsekvens heraf, er at fremskynde opbygningen af et nyt økonomisk system, som består af landene i BRICS, SCO, CICA [Conference on Interaction and Confidence Building Measures in Asia] og andre organisationer i det Globale Syd, hvor de opbygger et økonomisk system, som er fokuseret på at mindske fattigdommen i hele udviklingssektoren; samarbejde til gensidig fordel; og det skal anføres til Kinas gunst, eller til (der er et ord, jeg mangler) at de løbende tilbyder USA og de europæiske lande, at de bør samarbejde i stedet for at forsøge at slås. Men lige nu ser det ikke ud til, at folk i Vesten har den fornødne visdom til at reagere på dette tilbud.

GALLAGHER: Hvis det tyske erhvervsliv og de tyske husholdningers adgang til naturgas fra Rusland er blevet ødelagt, som følge af denne økonomiske krigsførelse mod Rusland, er Biden-regeringens økonomiske foranstaltninger mod Kina da af samme omfang, som den totale økonomiske krigsførelse mod Rusland? Og hvad tror du, at Kinas reaktion hertil vil være?

ZEPP-LAROUCHE: Hvis man ser på Biden-regeringens politik og folk som den tyske udenrigsminister, Annalena Baerbock, der mange gange har sagt, at de ønsker at (citat) "ruinere

Rusland” eller (citat) “forhindre Rusland i at diversificere sig fra olie og gas” – dette blev allerede erklæret den 25. januar af en unavngiven embedsmand fra Det Hvide Hus – så er det ikke lykkedes særlig godt. [https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2022/01/25/background-press-call-by-senior-administration-officials-on-russia-ukraine-economic-deterrence-measures/]

Effekten af dette var, at Rusland vendte sig mod Asien og klarede sig relativt bedre end Tyskland, hvor man nu oplever et komplet tilbageslag, og landet er i umiddelbar fare for afindustrialisering, og i betragtning af den tyske økonomiske størrelse vil dette medføre en ødelæggende påvirkning for hele Europa.

Derfor tror jeg, at truslen om at gentage det samme mod Kina, som man allerede har gjort mod Rusland, udelukkende medfører en total afindustrialisering af Vesten, i det mindste den europæiske del heraf. Desuden samarbejder Kina med ca. 150 lande i forbindelse med Bælte- og Vej-Initiativet (BRI), Det Globale Udviklingsinitiativ, og netop på den igangværende 20. partikongres for Kinas Kommunistiske Parti (KKP), som er i gang, blev det i den rapport, som blev fremlagt på konferencen, stolt fastslået, at den kinesiske økonomiske politik er fokuseret på kontinuerlig innovation, videnskabelig og teknologisk udvikling og fremme af borgernes kreativitet. Resultaterne har været en vedvarende fremgangsrig økonomi. Så hvis Vesten ønsker at afkoble sig fra Kina, vil de gøre det på deres egen bekostning, hvilket vil føre til selvdestruktion: Så forhåbentlig vil de vågne op, inden det er for sent.

Resten på engelsk:

GALLAGHER: Well, that was the last thing I wanted to ask you about: That the Schiller Institute is obviously mobilizing a large number of leading people around the world, and also young people around the world, to stop this nuclear war threat. And you're the one that has launched these

mobilizations: What do you think can make it possible to reach a situation of peace, and perhaps even development, before we are in an unsurvivable nuclear war?

ZEPP-LAROUCHE: Well, if you look around the world and ask normal people, like normal parliamentarians, elected officials, trade unionists, industrialists, farmers, fishermen, and so forth, nobody wants World War III! It's a very small apparatus which is pushing this geopolitical confrontation which threatens the annihilation of the human species. So, this initiative you're referring to comes out of meeting with Latin American parliamentarians and ex-parliamentarians, and we recognized that a similar desire for world peace and against this confrontation is prevalent all over the world. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/10/06/live-event-stop-the-war-before-it-is-too-late-eliminate-the-causes-of-the-war-danger/>] So the fact that what is at stake is the possible destruction of mankind, that makes, automatically, every citizen on the planet, to be a world citizen who has the right to speak out for the interest of humanity as a whole. And given the fact that the Schiller Institute is named after the poet Friedrich Schiller, who argued that there is no contradiction between a patriot and a world citizen—or that there doesn't have to be—basically, we are now appealing to world citizens from all over the world to stand up against this war, and make sure that people understand that we have to make a jump in the thinking, to think in terms of a new paradigm, where everybody learns to think as a world citizen; which doesn't mean you're not a patriot, it just means you have to make one more step, you have to take the interest of humanity as a whole into account, and make sure that your understanding of your national interest is not in contradiction to that larger interest of humanity as a whole.

Because only if we all start thinking about the fact that we are sitting in one boat, and that if there is a nuclear war,

nobody will live, and that we have, and that we have to find a new model of international relations as the precondition to get out of this crisis, that we will actually make it. And the response so far has been tremendous, because I think everybody who is concerned about world peace and the danger of war, is responding very well about this initiative, once they know about it. So help to spread the knowledge about it. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221027]

GALLAGHER: OK, so five days from now, on Oct. 27, there is a second conference of those present and former elected officials whose deliberations you've been describing, and of course, at the same time, there are other meetings and discussions of potentially a new money system, a new credit system internationally, which are going on within the BRICS and elsewhere. Do you think that this can lead to an actual formation of development, an actual economic architecture, which can make development possible in the developing sector?

ZEPP-LAROUCHE: I think the need to implement that could arrive very suddenly: Because if you look at the panicky reactions in Great Britain, the desperate action to go for quantitative easing, jump to quantitative tightening, go back to quantitative easing—there's a rapidity like that of Liz Truss going into 10 Downing Street, out of 10 Downing Street, and now they're talking about Boris Johnson—"BoJo"—to come back, which is the farce of the century: I think the system of the City of London, and by implication the entire trans-Atlantic financial system, is teetering on the verge of dissolution. So the need to put a New Bretton Woods system, a new credit system on the international agenda may erupt more quickly than people think.

GALLAGHER: Great! OK, for *EIR*, I've been talking with Helga Zepp-LaRouche, head of the Schiller Institute, about those prospects and about this extremely complicated and dangerous situation around Europe, and Germany in particular. With that,

I think we'll wrap up our interview. Helga, thank you very much for your answers, and for taking the time with us for today.

Foto: Wikimedia Commons

Bortset fra overdrivelser og parodier: Kan vi forhindre den mislykkede imperiale stat Perfidious Albion, England, i at påbegynde atomkrig?

Den 20. oktober 2022 (EIRNS) - "That Was The Week That Was" var titlen på et britisk komedieshow og politisk satire fra begyndelsen af 1960'erne, en del af den tids kulturelle modoffensiv, "British Invasion", overfor USA. Uden at hun vidste det, blev den her og nu forhenværende britiske premierminister, Liz "Nuke 'Em" Truss, ufrivilligt og ubønhørligt manøvreret og castet i et "reality show" af denne serie i en enkelt episode i løbet af de sidste syv dage. Den britiske tv-station Piers Morgan foretog en obduktion af den kortvarige "Truss Turn" og sagde: "Det er bogstaveligt talt umuligt at overdrive omfanget af det kaos, som denne regering har sluppet løs i vores land i de sidste seks uger ... disse uduelige klovne har dybest set hærget vores land."

Så, konfronteret med truslen fra Truss' energiske dumhed mod den imperiale stat og behovet for at ændre politik i kølvandet på den mislykkede "finansielle atomkrig" mod Rusland og Kina samt truslen om selve City of Londons finansielle kollaps,

begyndte hjulene i maskineriet for "parlamentarisk demokrati" i Storbritannien, landet uden en skriftlig forfatning, at dreje rundt. På samme måde som det ofte blev skildret i en anden britisk serie fra 1980'erne, "Yes, Minister/Yes, Prime Minister", indebærer britisk "regeringsførelse" ofte en proces med despotisk magtskifte og manipulation, der er designet til at være usynlig for ofret, herunder det tidligere "statsoverhoved". Et "selvkup" kan endda finde sted "lige ud i det fri", som det er sket her, med en Seneca-lignende kommentar krydret med det, som nogle sadister benævner "den britiske form for humor". Med henvisning til, at biografien om Liz Truss, {Out of the Blue}, for to dage siden snart skulle udkomme, udtalte lederen af Labour-partiet, Sir Keir Rodney Starmer: "Der bliver skrevet en bog om premierministerens tid i embedet. Den vil tilsyneladende udkomme inden jul. Er det datoen for udgivelsen eller titlen?"

Liz Truss, der havde erklæret sig parat til at sætte hele menneskeheden i brand i et termonukleært holocaust til anglofærens forherligelse, var ikke klar over, at hun var "the wicker woman" – den, der skulle sættes i brand. Truss, som formåede at lægge sig ud med først sine modstandere og derefter sine allierede på rekordtid, har opnået den ære at være den hidtil hurtigst afgåede premierminister i historien. Hun indtager sin plads i Pantheon i Madeleine Albright-skolen for imperialt diplomati, hvis "olympiske" medlemmer ikke har skrupler med at udtale sig om emner såsom dette:

{{Lesley Stahl:}} Vi har hørt, at en halv million [irakiske] børn er døde. Jeg mener, det er flere børn end der døde i Hiroshima.... Og, mener du, er det prisen værd?

{{Madeleine Albright:}} "Jeg finder, at det er et meget svært valg, men prisen, mener vi, prisen er det værd."

Truss har gjort det klart, at hun mente, at "prisen for atomkrig" var det værd, og at "jeg mener, at det er en vigtig pligt for premierministeren, og jeg er parat til at gøre det".

Afskedigelsen af Truss løser intet for Storbritannien i forhold til det finansielle og økonomiske sammenbrud, den sociale uro, trusler mod folkesundheden eller den militærstrategiske skandale, der udspiller sig i Ukraine. Den viser imidlertid, hvordan princippet om Nemesis pludselig kan manifestere sig som "løkken i de ophængtes hus".

I forbindelse med denne 60-årsdag for "de tretten dage" under Cubakrisen (16.-29. oktober 1962) påpegede Scott Ritter i {Consortium News} efter en optræden i et amerikansk radioprogram med den uafhængige kandidat til det amerikanske senat Diane Saxe, at præsident Joe "Biden tog helt fejl", da han omtalte potentialet for en atomar konflikt. "Risikoen består ikke i, at Rusland ville starte en forebyggende atomkrig på grund af Ukraine," advarede Ritter. "Risikoen er, at Amerika ville gøre det." Dette, hævder Ritter, stammer fra doktrinen om forebyggende krig, der blev vedtaget af Cheney/G.W. Bush-regeringen i 2002. På trods af Bidens udtrykkelige intentioner om at hævde, at "'det eneste formål med vores atomarsenal bør være at afskrække – og om nødvendigt gengælde – et atomangreb'", er der ikke vedtaget nogen sådan ændring i politikken, og den modsatte, hidtidige politik er fremherskende.

(<https://consortiumnews.com/2022/10/19/scott-ritter-nuclear-high-noon-in-europe/>)

For tyve år siden, den 7. oktober 2002, et år efter angrebet på World Trade Center den 11. september og kun få måneder før krigen i Irak i marts 2003, udtalte Carnegie Endowment for International Peace: "I krigen mod terror har Bush-regeringen bekendtgjort Bush-doktrinen, som bl.a. bekræfter legitimiteten af et amerikansk forebyggende angreb og understreger, at "Hvis du ikke er med os, er du imod os". USA's udenrigspolitik handler derfor ikke længere kun om Truman-doktrinen (inddæmning) eller om Reagan-doktrinen (støtte til frihedskæmpere), men om at afvikle den multilateralisme, som Clinton-administrationen begunstigede, og forfølge en mere

aktiv, unilateral tilgang.” Det var i denne periode, at USA vedtog “Prompt Global Strike”-politikken for et termonukleart angreb mod Rusland, Kina osv. som første angreb – ikke senere, som nogle måske ville antyde.

Ifølge “Report to Congress Global Strike Plan” fra februar 2007 udarbejdet af forsvarsministerens kontor, “Section 1032 of the National Defense Authorization Act for Fiscal Year 2004 (Public Law 108-136) fastsættes det, at forsvarsministeren skal udarbejde en integreret plan for udvikling, opstilling og opretholdelse af en omgående global angrebskapacitet for de væbnede styrker, som skal opdateres årligt frem til 2006. Den første Global Strike Report til Kongressen var et fortroligt dokument, der blev forelagt i juni 2004.” Det indebærer, at politikken for et termonukleart førsteangreb blev udtænkt og udarbejdet i løbet af 2003, hvor USA udkæmpede en forebyggende krig mod Saddam Hussein på en præmis, som Cheney/Bush-regeringen vidste var falsk – svindlen med “masseødelæggelsesvåben”.

I den nuværende strategisk-taktiske situation, der er ved at udvikle sig, og hvor der ikke er sket nogen ændring i den amerikanske holdning, hævder Ritter, at “atomvåben er blot endnu et redskab i militærets værktøjskasse, der skal anvendes efter behov, herunder i tilfælde, hvor man ønsker at udslette mål på slagmarken med det simple formål at opnå en operationel fordel”.

Der er derfor alvorlig grund til at være særdeles bekymret over den nylige enstemmige resolution fra det amerikanske senat, hvori det erklæres, at “Rusland er en terroriststat”. Efter vedtagelsen erklærede senator Lindsey Graham over for Biden-administrationen: “I har fuldstændig enstemmig støtte fra det amerikanske senat til at betegne Rusland som en stat, der sponsorerer terrorisme. Bare gør det”. Hvis man ser på den oprindelige motivation for Bush-doktrinen – at beskytte USA mod et terrorangreb – så overvej {nu} i sammenhæng med NATO’s og anglosfærens nuværende ” slentren mod Armageddon ” den

nuværende betydning af den resolution, som efterfølges. Ansku det fra Ruslands eller Kinas militære synsvinkel: Hvordan ville man nu fortolke Madeleine Albrights protégé Condoleezza Rices berømte bemærkning fra 2002: "Vi ønsker ikke, at den rygende pistol skal være en paddehattesky" i forbindelse med resolutionen om "det amerikanske senats mening"? Ville man overveje hvorvidt der faktisk var en stigende, om ikke overhængende, fare for, at USA ville indlede en termonuklear krig?

Dette burde gøre det klart – måske skræmmende klart – hvorfor LaRouche-afhængige Diane Sares kampagne for det amerikanske senat tillægges en så umiddelbar betydning. ...

Diane Sare kan meget vel blive udelukket fra enhver personlig konfrontation med det 42 år gamle faste inventar i det politiske etablissement i Senatet, Schumer, netop for at en offentlig diskussion om den faktiske, overhængende fare for en termonuklear krig, ikke kan blive afholdt et eneste sted i USA. Med mindre end tre uger til valget og måske kun få dage fra, at der sker noget betydningsfuldt på det krigsmæssige område, hvad ville der så ske internationalt, hvis denne mur af inddæmning blev gennembrudt? Nogle få menneskers handlinger, som det er set i de seneste dage, kan være en katalysator for de mange, på godt og ondt.

En ting er sikkert – den gamle orden er væk og vil blive erstattet af noget andet. Dets mest højlydte og ubehøvlede tjenere vil være "væk på 60 sekunder", når ideologien støder på den fysiske økonomiske virkelighed. LaRouche-organisationen har været forberedt på dette tidspunkt. LaRouche-bevægelsen opererer ud fra den erkendelse, at for så vidt angår geopolitik, "var det den verden, der var". Hvis en ny, bedre verden skal realiseres, vil det kræve, at denne indlysende og aktuelle fare erstattes af et nyt paradigme, den anskuelse, som motiverer den kommende konference den 27. oktober i Schiller Instituttet: FOR VERDENSFRED: STOP FAREN FOR ATOMKRIG. Dette vil være det andet seminar for nuværende og

tidligere folkevalgte embedsmænd i verden. Konferencen, der er organiseret af Helga Zepp-LaRouche, er den bedst mulige måde at gøre geopolitik og de krige, som den kræver, "afmægtige og forældede", og vi inviterer dig til at deltage i disse bestræbelser.

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221027)

Oplysningsblad om den forventede censur af Diane Sare fra Spectrum News' debat den 30. oktober

Den 18. oktober 2022 (EIRNS) – Kampagnen for Sare til Senatet har udsendt et oplysningsblad med en opfordring til en international mobilisering for at kræve, at Sare inddrages i en debat med sine modstandere, som er planlagt til den 30. oktober, og som arrangeres af Spectrum News. Oplysningsbladet indeholder telefonnumre og e-mails, som man kan kontakte for at kræve, at Sare skal deltage. De numre, der henvises til, er:

Tom Rutledge, administrerende direktør for Charter Communications, som ejer Spectrum News, med hovedsæde i Stamford, CT (203) 905-7801;

Bob Hardt, politisk ansvarlig i New York for Spectrum NY 1, robert.hardt@charter.com, NY1-nummeret er: 212-379-3

Joe Konig: joseph.konig@charter.com eller josephkonig@protonmail.com, NY1, 212-379-3456.

Sen. Charles Schumer: Schumers kampagnekontor i New York, 212-532-2266; Kampagnekontor for senator Charles Schumer i Washington, DC, telefon: (202) 224-6542, fax: (202) 228-3027.

Oplysningsbladet linker også til billeder af den prøve-stemmeseddel fra Valgnævnet til valget den 8. november 2022, som viser Dianes position på stemmesedlen, samt billeder af Sare-plakaterne, som rager op over motorvejene i New York City, hvor der står: "Hvorfor er Chuck Schumer bange for at debattere med Diane Sare? Stem ham ud den 8. november"; og "USA ud af NATO. Drop Schumer." Anden dokumentation stammer fra de tre store meningsmålinger i New York-kampagnerne, Marist, Emerson og Sierra, som i deres spørgsmål om det amerikanske senatsvalg udelukkende forespørger vælgerne, hvem de ville vælge, hvis de fik valget mellem Demokrat/Schumer eller Republikaner/Pinion. "Andet", "Et andet parti" eller "Ubeslutsom" tilføjes lejlighedsvis for at tage højde for de manglende stemmer.

Diane, Scott Ritter og Dennis Speed drøftede de eksplosive konsekvenser af denne åbenlyse manipulation af det amerikanske valg i en tid, hvor der er risiko for atomkrig, og hvor folk får at vide, at de ikke har andre valgmuligheder i Washington end dem, der tvinger landet på afveje. Diskussionen med Diane, Dennis og Scott Ritter fandt sted på Cynthia Poolers Youtube-udsendelse i dag, den 18. oktober. Der er link til udsendelsen her: <https://www.youtube.com/watch?v=oHaMP9HVK9I&t=24s>

Oplysningsbladet er som følger: OPLYSNINGSBLAD OM UDELUKKELSE AF DIANE SARE, SENATSKANDIDAT I NEW YORK FRA DEBATTEN PÅ SPEKTRUM NYHEDERNE DEN 30. OKTOBER:

"Mississippi on the Hudson"-Diane Sare er opført på stemmesedlen i staten New York til valget den 8. november 2022 som en godkendt kandidat til posten som amerikansk senator i staten New York. Sare-kampagnen opnåede denne position ved at indsende over 66.000 underskrifter fra registrerede vælgere i New York, indsamlet på seks uger og fordelt på det antal af

kongresdistrikter, som kræves i henhold til statens valglov; Sare-kampagnen nåede dette mål, efter at den lovgivende forsamling i staten New York havde vedtaget ændringer i valgloven i 2020-21 for at gøre tærsklen for adgang til stemmesedlen så svær, at, med deres ord, "kun seriøse kandidater med støtte fra hele staten ville få en plads på stemmesedlen". Kun Sare-kampagnen indfrieede dette mål, idet fire andre partier, der forsøgte at indsamle dette antal legitime underskrifter – en tredobling af det tidligere krav fra 15 til 45.000 underskrifter – mislykkedes i deres forsøg;

Alligevel meddelte Spectrum News i New York, der er ejet af Charter Communications, den 11. oktober, at de vil afholde en debat med deltagelse af Sares modstandere – senator Chuck Schumer og tv-personligheden Joe Pinion – men uden Diane Sare. Det er klart, at dette har til formål at manipulere afstemningen ved at fratage vælgerne retten til at få kendskab til Sares kandidatur.

Da Spectrums politiske direktør for staten New York, Bob Hardt, blev kontaktet vedrørende denne forglemmelse, forklarede han letfærdigt, at Sare ikke ville blive inviteret til at deltage i debatten med den begrundelse, at kandidaterne skulle have "tilstrækkelig støtte for at modtage en invitation". Han fortsatte: "I dette tilfælde ville det afhænge af, om en kandidat opnåede 15 % tilslutning i mindst to meningsmålinger. Fru Sare opfyldte ikke dette kriterium i nogen af de meningsmålinger, der er foretaget i denne valgperiode ... Held og lykke ... Bob Hardt."

Men i følgende meningsmålinger: Marist College, Siena College og Emerson College, der anvendes som kriterium for, hvem der skal inviteres, er det ikke en valgmulighed for vælgerne at stemme på Diane Sare!

Hvorfor er det politiske establishment så bange for at lade Diane Sare komme til orde?

Sare havde udsendt en meddelelse den 26. september med titlen: "Er undertrykkelsen af LaRouche-kandidaten Diane Sare et forspil til en atomkrig?" Sare mener, at etablisementet frygter, at det amerikanske folk, hvis det fik chancen, ville afvise at kaste USA ud i en atomkrig mod Rusland eller Kina, men ville foretrække en forhandlingsløsning. Ved at undertrykke hendes kandidatur bliver vælgerne frataget denne mulighed.

www.sareforsenate.com/suppression_of_larouche_prelude_to_nuclear_war_pdf [sek]

Pressemeddelelse: Valgplakater systematisk fjernet af ukendte gerningsmænd

Mandag den 17. oktober indgav Tom Gillesberg, kandidat uden for partierne i Københavns Storkreds, en anmeldelse til Københavns Politi, da en meget stor del af hans opsatte valgplakater var blevet fjernet af ukendte gerningsmænd. Det drejer sig om mindst 143 plakater der var ophængt i København, bl.a. foran Christiansborg, på Holmens Bro, Højbro bro, Knippels Bro, Christmas Møllers Plads, KUA Parkering, Rundkørsel ved Tom Kristensens Vej, Rundkørsel ved DR Byen og Metro st. ved Fields.

Tom Gillesberg, som har stillet op ved fire tidligere Folketingsvalg, er "rystet, men ikke overrasket over, at disse udemokratiske metoder er taget i brug i den danske valgkamp". "Det er tydeligt, at der er nogle, der ikke ønsker at vælgerne

skal se og høre om mit kandidatur. De mener nok, at det er en frækhed, at jeg med udsagnet "Stop NATOs krige" stiller spørgsmål ved den danske og vestlige militære støtte til fortsat krig i Ukraine. Jeg foreslår i stedet at man presser på for en fredsaftale, som kan bane vejen for samarbejde med bl.a. Rusland og Kina, så vi kan skabe fred gennem udvikling i stedet for at lægge endnu et land i ruiner, som det er sket i Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien.

Når statsminister Mette Fredriksen, med opbakning fra andre ledende partier i Folketinget, kan annoncere et nationalt kompromis, hvor man beslutter at øge de danske militærudgifter med 12 milliarder kr. om året, for at vi kan mobilisere til kamp mod Rusland, uden at der er nogen form for offentlig debat eller diskussion, så har man ikke brug for kritiske røster som mig. Man har ikke lyst til en diskussion om, hvad de økonomiske og sociale konsekvenser af den kæmpeudskrivning vil blive, og man har ikke lyst til at diskutere, om det nu også er rigtigt, at den nuværende energi- og inflationskrise skyldes Rusland, som Mette Fredriksen hævder det, eller er resultatet af politiske beslutninger, som den danske regeringen har været med i.

Man ønsker heller ikke, at der bliver sat spørgsmålstegn ved fortællingen om, at krigen i Ukraine skyldes "Ruslands uprovokerede aggression imod Ukraine", på trods af, at den har sine rødder i et vestligt orkestreret statskup i Ukraine i 2014, der forårsagede de efterfølgende oprørstendenser på Krim og i delstaterne Donetsk og Luhansk, og 8 års militære kampe i Ukraine. Man ønsker heller ikke en diskussion om, at den fortsatte vestlige optrapning over for Rusland i Ukraine har skabt en situation, hvor sikkerhedspolitiske eksperter vurderer, at faren for atomkrig tilmed er større, end den var ved Cubamissilkrisen for 60 år siden."

Læs min udtalelse: Folketingskandidat Tom Gillesberg: Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?

Læs også en erklæring jeg har underskrevet, som er en invitation til en kommende videokonference: For verdensfred STOP FAREN FOR ATOMKRIG. Andet seminar for nuværende og tidligere folkevalgte politikere i verden. Torsdag den 27. oktober kl. 16

"Jeg havde allerede, da jeg valgte at stille op til valget en frygt for, at de danske medier allerede var blevet så kontrollerede og ensrettede i deres opbakning til den officielle fortælling til støtte for NATO, at enhver dækning af min kampagne var udelukket. Jeg valgte alligevel at stille i håbet om, at Danmark endnu ikke er forfaldet til blot at være endnu en bananrepublik, der blindt parerer ordre fra London og Washington."

"Med hensyn til hvem der står bag nedtagningen af mine valgplakater, så har jeg ikke nogen beviser for, hvem der står bag, hverken regeringen eller andre der måtte være interesseret i, at jeg bliver tiet ihjel".

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet, stiller op som kandidat uden for partierne i Københavns Storkreds ved folketingsvalget den 1. november 2022, som han har gjort det ved folketingsvalgene fra 2007 og fremefter. Han har tidligere fået et begrænset antal stemmer men stor opmærksomhed på grund af sine berømte plakater, der har sat de store spørgsmål på dagsordenen som "Efter finanskrisen – magnettog over Kattegat" i 2007, "Glass/Steagall eller kaos" i 2011, "Win-win med BRIKS – ikke kollaps og krig" i 2015 og "Helium-3 fra Månen til ubegrænset fusionsenergi på Jorden" i 2019.

USA's tidligere ambassadør i Sovjetunionen, John Matlock, insisterer på, at USA skal presse på for at få en våbenhvile i Ukraine

Den 17. okt. 2022 (EIRNS) – “Den eneste praktiske mulighed for at stoppe de nuværende kampe [i Ukraine] ville være at opnå enighed om en våbenhvile”, skriver USA's tidligere ambassadør i Sovjetunionen, Jack Matlock, i dag i {Responsible Statecraft}. “Som den væsentligste våbenleverandør til Ukraine bør USA tilskynde ukrainerne til at indvillige i en våbenhvile. Som initiativtager af de mest restriktive sanktioner mod Rusland, bør USA anvende sin indflydelse på at tilskynde Rusland til at indgå i oprigtige forhandlinger under en våbenhvile.”

Matlock siger, at forhandlingerne både skal være private og involvere en genoplivning af det amerikansk-russiske diplomati, som er blevet vanskeliggjort af udvisningerne af diplomater fra begge nationer.

Matlocks forslag udspringer fra hans vurdering af, at vi må forkaste ræsonnementet om, at Ukraine ved bedst, både fordi de ukrainske ledere ikke véd, hvad der er bedst for det amerikanske folk, samt fordi “under krigens stress er [de] ikke nødvendigvis de bedste til at bedømme deres egne ultimative sikkerhedsinteresser.”

Eksempelvis, i forhold til emnet “om USA bør støtte det ukrainske mål om at genoprette kontrollen over alt det territorium, som det blev tildelt, da Sovjetunionen brød op”, ræsonnerer Matlock, at “hvis forfølgelsen af dette mål

fremskynder den gradvise ødelæggelse af Ukraine, er det naturligtvis ikke i Ukraines interesse.”
(<https://responsiblestatecraft.org/2022/10/17/on-ukraine-the-u-s-is-on-the-hook-to-find-a-way-out/>)

Jack F. Matlock Jr.

Four recent events have put the war in Ukraine on a distinctly more dangerous course.

– The Russian annexation of four additional Ukrainian provinces blocks compromise solutions that were feasible earlier.

– The disabling attacks on both North Stream pipelines make it impossible in the near term to restore Russia as the principal energy supplier to Germany, even if the war in Ukraine should be miraculously ended.

– The Ukrainian attack on the bridge to Crimea gave Russia a pretext to escalate attacks on Ukrainian civilian targets.

– The Russian retaliatory attacks on civilian targets are certain to do more damage to Ukraine than Ukraine can do to Russia.

The leaders of both Russia and Ukraine have set impossible goals. In fact, not a single participant in the war in Ukraine has espoused a goal that can restore peace in the area. Russia's recent incorporation of four Ukrainian provinces into the Russian Federation will not be accepted by Russia's neighbors or by most European powers.

Given the passions aroused by the war and its atrocities, Ukraine, even with NATO support, cannot create a stable, functioning state within all the borders it inherited in 1991. If Ukraine tries to regain these territories by force and is encouraged and empowered by the U.S. and NATO to do so, Russia (and not just President Putin) will very likely demolish Ukraine in retaliation. Reality trumps illusion whenever the

two conflict.

And if war should stop with the destruction of Ukraine – Kyiv and Lviv leveled as Grozny once was – that would assume that escalation does not involve the use of nuclear weapons. If the Russian leader feels convinced that the U.S. and “Western” goal is to take him out, what is to prevent him taking out others as he goes?

What Went Wrong

It did not have to happen. When the Cold War ended (by negotiation, not by victory) and the USSR fragmented into 15 separate countries (because of pressures from the inside, not from without), Europe was suddenly whole and free, the goal of U.S. and NATO policy during the Cold War. If the future stability and prosperity of Europe were to be ensured, the principal task was to build a security system covering all the countries of Europe.

But a succession of American presidents, from Clinton to Trump, chose instead to enlarge NATO, to trash arms control treaties that ended the Cold War, and to enlist former Soviet republics in a military alliance that excluded Russia. Benjamin Abelow summarized the portentous events in his insightful *How the West Brought War to Ukraine*.

The war might have been prevented – probably would have been prevented – if Ukraine had been willing to abide by the Minsk agreement, recognize the Donbas as an autonomous entity within Ukraine, avoid NATO military advisors, and pledge not to enter NATO. Nevertheless, what was possible even as late as January 2022 may not be possible now. The Russian annexation of additional territory raises the stakes. But the longer the war continues the harder it is going to be to avoid the utter destruction of Ukraine.

America's Security

We Americans can only admire the valiant resistance Ukrainians have mounted to the Russian invasion and should be proud that we have been able to support their defense. Everything possible should be done to make sure that Ukraine survives as an independent state. But that does not mean that Ukraine has to recover all the territory it inherited in 1991. In fact, given all the passions aroused by the war and what preceded it (the violent change of government in 2014 that many Russians considered a coup d'etat organized by the United States), the population in some areas is likely to resist a return to Kyiv's control.

Some will argue that the United States has a moral obligation to support whatever the Ukrainian leaders demand since "they know best." No, they do not know best what is in the security interests of the American people, and that should be the primary concern of any American government. They also, under the stress of war, may not be the best judges of their own ultimate security interests.

I was ambassador to the Soviet Union in 1990 when the Lithuanians declared their independence from the Soviet Union. The United States had never recognized the annexation of Lithuania, Latvia, and Estonia by the Soviet Union, so the Lithuanians requested immediate U.S. recognition of their independence. I had total sympathy with the Lithuanian aspirations but had to explain that it would be a mistake to do so until Lithuania was in fact free. Why? Because, in 1990, U.S. recognition would almost certainly have precipitated a Soviet crack-down which the U.S. could not counter without risking nuclear war.

The Lithuanians, along with their Baltic neighbors, kept their demands for independence peaceful. The U.S. privately kept pressure on the Soviet Government to refrain from using force, and the USSR State Council recognized the independence of Lithuania and its two neighboring countries in September 1991, freeing them legally before the rest of the Soviet Union broke

up.

The issue with Ukraine and Russia of course is not recognition of independence but whether the U.S. should support the Ukrainian goal to restore its control over all the territory it received when the Soviet Union broke up. If pursuit of that goal precipitates the progressive destruction of Ukraine, it is obviously not in Ukraine's interest.

Effect on the World

The fighting in Ukraine continues and intensifies while the world is still struggling with the covid-19 pandemic and remains vulnerable to mutations and new pathogens, while global warming is producing ever more destructive effects. Meanwhile, migrations caused by famine, flood, war, and misgovernment are overwhelming the capacity of even the richest countries to absorb the afflicted. And to all of that one must add the threat of Armageddon, a nuclear holocaust – something no rational leader would risk. But rationality cannot be assumed in either domestic or international politics today.

Europe's position will be severely tested during the upcoming winter as the result of drastically curtailed trade with Russia, particularly when it comes to energy. Increasingly, European publics are likely to blame the United States for policies that fuel inflation and bring on economic recession, especially as their currencies weaken against the dollar. The U.S. sanctions on Russia will be seen by many as self-serving attempts to dominate Western Europe.

A new iron curtain is now being imposed on Russia – this time by Western policy – even as the United States announces more measures to confront and “contain” an assertive China. This will result, inevitably, in more cooperation between Russia and China. Also, the increasing use of economic sanctions to achieve political purposes will encounter push-back with a

greater volume of international trade conducted in national currencies other than the U.S. dollar.

As Europe is weakened and more countries suffer from U.S. sanctions, coalitions to resist U.S. dominance will flourish. Geopolitical competition will take precedence over action to deal with common problems, even as international conflict intensifies them.

What all the parties to the conflict in Ukraine seem to have forgotten is that the future of mankind will not be determined by where international borders are drawn – these have never been static in history and doubtless will continue to change from time to time. The future of mankind will be determined by whether nations learn to settle their differences peacefully.

Is There a Way to Stop the War?

There may not be, given the passions aroused by the conflict. Both Ukraine and Russia have lost enough blood that their populations are likely to oppose any effort to give the other side any portion of what it wants. Their presidents hate each other and see any concession as a personal defeat. But the more the war continues, the more Ukrainian lives will be lost, property destroyed, and the probability of a wider conflict increased.

The only practical way to stop the actual fighting would be to agree on a ceasefire. This is difficult for the Ukrainians since they are liberating some of the occupied territories, but the reality is that if the war continues Russia is capable of damaging Ukraine more than Ukraine can damage Russia without risking a wider war.

As principal arms supplier to Ukraine, the U.S. should encourage the Ukrainians to agree to a ceasefire. As the sponsor of the most punitive sanctions on Russia, the U.S. should use its leverage to induce Russia to agree to genuine

negotiations during a ceasefire.

Negotiations must be conducted in private to be successful, which would require a revival of U.S.-Russia diplomacy. Over the past few years, tit-for-tat expulsions have reduced both countries to skeleton diplomatic staffs. Nevertheless, if there is a will to talk and negotiate, ways can be found. So far, it is the will that seems to be lacking.

At present, none of the relevant parties to the conflict in Ukraine seem to be willing to stop fighting and enter into genuine negotiations to bring peace in Ukraine. Until this changes, the fighting stops, and serious negotiations get underway, the world is headed for an outcome where we all are losers.